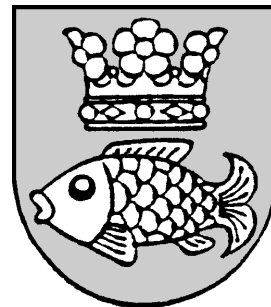

Kálnické ozveny

Zdarma pre občanov Kálnice

Ročník XII.

číslo 3 - december 2008

ZLATÝ ERB 2008

Za účasti významných slovenských i zahraničných osobností politického života sa dňa 18. novembra 2008 uskutočnil v hoteli Park Inn Danube v Bratislave slávnostný galavečer ITAPA 2008. Počas galavečera boli postupne ude-

lované jednotlivé ceny v súťažiach – Cena ITAPA 2008 a Zlatý Erb 2008. Ako štatutár obce som prevzal vzácne ocenenie za vedenie našej internetovej stránky, ktorá svojím riešením, aktuálnosťou i ďalšími mnohými sledovanými ukazovateľmi, získala 4. miesto. Vynikajúci úspech našich webmastrov i ostatných prispievateľov na stránku. K tomuto vzácnemu ohodnoteniu srdečne blahožela-

me. Pre zaujímavosť – do súťaže o Zlatý Erb sa prihlásilo 81 samospráv. Ich umiestnenie bolo nasledovné: 1. miesto – Klátova Nová Ves, 2. miesto – Brusno, 3. miesto – Valaská Belá, 4. miesto – Kálnica, 5. miesto – Nitrianska Blatnica

Verím, že dosiahnutý úspech bude povzbudením ešte k lepším výsledkom v r. 2009.

Ing. Miroslav Borcovan, starosta obce

Na fotografii starosta obce Kálnica Miroslav Borcovan a primátor mesta Trenčín Branislav Celler po prevzatí diplomov

Stránka obce Kálnica - jej začiatky a súčasnosť

Myšlienka o vytvorení stránky obce sa zrodila začiatkom roku 2002. Okolité obce začali vytvárať vlastné stránky a týmto nápadom sa nechal inšpirovať náš bývalý spoluobčan Peter Masár, dnes žijúci v Piešťanoch, ktorý zabezpečoval aj priestor na internete. Stránka obsahovala základné informácie, kontakty a aj niečo z histórie. Najnavštevovanejšími časťami boli stránky o TJ Zavažan, Ski Centrum Kálnica a neskôr pribudla časť Kálnická Koliba.

Na jar v roku 2005 sa ujal časti TJ Zavažan, vtedy študent, Miroslav Bušo. Ten neskôr zmenil dizajn stránky a doplnil ju o ďalšie informácie. Pribudli časti: aktuality v obci, mapa, fotogaléria, ohlasy návštevníkov, tabuľky TJ a veľa ďalších informácií, ktoré boli pravidelne aktualizované.

V zime v roku 2006 prišiel starosta obce s nápadom rozšíriť stránku ešte o viacero informácií týkajúcich sa najmä obecného zastupiteľstva, jeho zasadnutí a uznesení. Teda priblížiť občanom dianie na Obecnom úrade. Vznikla trojica tvorcov stránky: Miroslav Bušo, Martin Markech a Marián Záhumenský. Každý mal špecifickú úlohu a vždy sa v pondelok podvečer stretávali so starostom v priestoroch ZS Kálnica a rozdeľovali si úlohy.

Nový formát stránky obce bol prístupný od 9. apríla 2007 a obsahoval informácie na úrovni webov okresných miest na Slovensku. Pribudli ďalšie informácie o obci: obecný úrad, obecné zastupiteľstvo, aktuality, služby v obci, užitočné informácie pre občanov, spoločenské organizácie, kultúra, šport, združenia obci... Stránka poskytuje archíváciu života v obci – zaznamenávajú sa tu dôležité udalosti v obci, k dispozícii sú vydania Kálnických ozvien ako aj kniha Šeststoročnica. Takisto sa rozšírila aj galéria o nové fotografie, videá, reportáže a navyše aj 2 jazykové verzie stránky...

Dnes sa o stránku stará dvojica M.Bušo a M.Markech, ktorí ju každodenne aktualizujú a dopĺňajú novými informáciami a nápadmi. Práca vyžaduje množstvo trpezlivosti a času nielen jej tvorcov pri získavaní údajov, ich prepisovaní a zdokumentovaní.

Monitorujeme udalosti v obci, snažíme sa o nich včas informovať a poskytnúť z nich foto-video reportáž, či článok. Návštevníci na stránke môžu prezerať viac ako 1600 fotografií. Ponúkame i videá s celkovou dĺž-

kou viac ako 6 hodín. Nechýba ani miesto na napísanie názoru a odkazu – nástenka. Svoje miesto majú na stránke i organizácie. Spomeniem futbalový oddiel TJ Zavažan, v ktorom pravidelne po zápasoch nájdete výsledky jednotlivých zápasov spolu s komentárom k zápasu. Dôležité dokumenty na stiahnutie sa nachádzajú na úradnej tabuli. Nechýbajú i VZN či zápisnice na stiahnutie. V sekcii ako vybaviť si občania môžu nájsť množstvo tlačív, ktoré im pomôžu a urýchlia prácu pri vybavovaní. Každoročne je vyhlásená súťaž Zlatý Erb – súťaž o najlepšie internetové stránky a elektronické služby samospráv Slovenskej republiky. Hlavným cieľom súťaže Zlatý Erb je podporiť informatizáciu slovenských samospráv, oceniť výnimочné projekty, podporiť výmenu skúseností a ohodnotiť snahu zástupcov samospráv účinne využívať informačno-komunikačné technológie k zvyšovaniu kvality a prístupnosti služieb samosprávnych krajov, miest, mestských častí a obcí. V tejto celoslovenskej súťaži sa naša stránka umiestnila na vynikajúcom 4. mieste. Ceníme si to o to viac, že celú stránku sme si od základov budovali sami, bez pomoci IT firiem. Vo výslednom súčte bodov sme zaostávali za tretím miestom iba o necelý bod a tak veríme, že o rok sa nám podarí ešte lepšie umiestnenie. Slávnostné vyhlásenie výsledkov prebehlo v Bratislave v priebehu konferencie ITAPA 2008: november 2008. Prihlásené stránky si môžete pozrieť na adrese www.zlatyerb.sk, podrobnejší text o súťaži nájdete i na našej stránke. Pre zaujímavosť dodám, že v roku 2007 túto súťaž vyhrala obec Chochoľná-Velčice ([www.chocholna-](http://www.chocholna-velcice.sk)

velcice.sk) a v 2006 Krivosúd- Bodovka (www.krivosud-bodovka.sk). Budeme veľmi radi ak sa i vy zapojíte a pomôžete pri zlepšovaní našej stránky. Píšte nám na webmaster@kalnica.sk, čo nového by ste privítali na stránke, čo vám tam chýba, alebo vyplňte dotazník na stránke. Ak máte zaujímavé fotografie, môžete nám ich poslať a my ich uverejníme. Na záver len poďakovanie všetkým, čo obohatili našu stránku o užitočné informácie, nápady ale aj kritiku so snahou neustále zlepšovať informovanosť všetkých občanov obce Kálnica.

Miroslav Bušo a Martin Markech

Informačný portál obce Kálnica

www.kalnica.sk

Internet je v súčasnosti najobľúbenejší a najviac sa rozširujúce médium. Mnoho obcí už využíva internet na zlepšovanie informovanosti občanov. Viete o tom, že i naša obec má web-stránku?

Hovorí sa, že na webe je všetko. O to, aby bolo na našej stránke všetko sa starajú jej tvorcovia Miroslav Bušo a Martin Markech už rok a pol. Za tento čas sa nám podarilo naplniť stránku zaujímavým obsahom, o čom svedčí i pomerne vysoká návštevnosť stránky, v priemere 55 návštevníkov za deň.

Monitorujeme udalosti v obci, snažíme sa o nich včas informovať a poskytnúť z nich foto-video reportáž, či článok. Návštevníci sa na stránke môžu preklikávať medzi viac ako 1600 fotografiami a 37 videami s celkovou dĺžkou okolo 6 hodín. Nechýba ani miesto na napísanie názoru a odkazu – nástenka. Môžete si stiahnuť i niektoré publikácie, ako napríklad Kálnica 600. Svoje miesto majú na stránke i organizácie. Spomením futbalový oddiel TJ Zavažan, v ktorom pravidelne po zápasoch nájdete výsledky jednotlivých zápasov spolu s komentárom k zápasu. Dôležité dokumenty na stiahnutie sa nachádzajú na úradnej tabuli. Nechýbajú i VZN či zápisnice na stiahnutie. V sekcii ako vybaviť si občania môžu nájsť množstvo tlačív, ktoré im pomôžu a urýchlia prácu pri vybavovaní.

Na stránke nájdete i potrebné dokumenty k zavedeniu eura na Slovensku, či články, prezentácie, zvukové záznamy i reportáže na tému ťažba uránu. Pridali sme na stránku i dokument od TV Pohoda – Ťažba uránu v Považskom Inovci, pre a proti. Dozviete sa v ňom odpovede na najčastejšie kladené otázky, porovnanie kladných a záporných faktorov prípadnej ťažby.

Budeme veľmi radi ak sa i vy zapojíte a pomôžete pri zlepšovaní našej stránky. Pište nám na webmaster@kalnica.sk, čo nového by ste privítali na stránke, čo vám tam chýba, alebo vyplňte dotazník na stránke. Ak máte zaujímavé fotografie, môžete nám ich poslať a môžeme ich uverejniť.

PS: Základná škola s Materskou školou v Kálnici má taktiež svoju vlastnú stránku - www.kalnica.sk/zs.

Martin Markech

Príprava výstavby celoobecnej kanalizácie pokračuje

I napriek nepriaznivým prognózam o možnosti získania finančných prostriedkov na výstavbu kanalizácie pre našu obec, vyvinuli sme na jej prípravu spoločne s obcou Kočovce, Nová Ves nad Váhom a Hôrka veľké úsilie, ktorému sme sa intenzívne venovali viacej ako 1 roka. Jeho cieľom bolo získať vodoprávne rozhodnutie na výstavbu spoločnej kanalizácie s jej vyústením do spoločnej čističky, ktorá je už vybudovaná na diaľničnom odpočívadle v Hrádku. Počas konania sa ukázalo, že bude vhodnejšie, aby naša obec v konaní pokračovala samostatne a samostatne si vybavovala i dotáciu na jej výstavbu. Výsledkom tejto činnosti bolo získanie právoplatného vodoprávneho rozhodnutia na akciu: „Kálnica-kanalizácia“, právoplatného dňa 5.11.2008. Ďalším krokom bolo vypracovanie žiadosti na poskytnutie dotácie, v spolupráci s inou právnickou osobou, ktorú sme v termíne podali na ďalšie konanie Envirofónu na ministerstve životného prostredia.

Ako som už uviedol doposiaľ, všetky obce riešili problematiku kanalizácie spoločne. Musí tomu tak byť i naďalej, lebo vyústenie kálnickej kanalizácie sa pripája na spoločnú vetvu v Rakoluboch. Obce Kočovce, Hôrka a Nová Ves podali spoločnú žiadosť prostredníctvom Obce Kočovce. Žiadosť im spracovala tá istá poradenská firma čo aj nám, čím sa zaistilo i samotné prepojenie projektov a spoločných konaní.

Výstavba kanalizácie v našej obci Kálnica nie je lacnou záležitosťou. Po aktuálnom prečenení na súčasný stav, náklady na jej vybudovanie presiahnu sumu viac ako 73 mil. Sk.

Verím, že túto doposiaľ najnáročnejšiu stavbu v histórii obce sa nám podarí po viacerých etapách i zrealizovať.

Ing. Miroslav Borcovan

Obecné zastupiteľstvo informuje

Obecné zastupiteľstvo od posledného vydania KO sa zišlo na dvoch riadnych zasadnutiach a jednom rozšírenom o komisiu výstavby, ohľadne stavebných úprav kultúrneho domu, jeho zateplenia a hľadania lepšieho využitia do budúcnosti s cieľom získania dotácie. Zasadnutia sa zúčastnil i projektant Ing. Ján Miklánek, ktorý spracováva štúdiu využiteľnosti a potrebu stavebných úprav kultúrneho domu.

Za toto obdobie Obecné zastupiteľstvo prijalo celkom 21 uznesení.

Obecné zastupiteľstvo

SCHVÁLILO:

- Zabezpečenie potrebných finančných prostriedkov z úverových zdrojov v rámci spoluúčasti obce Kálnica pri výstavbe kanalizácie.

- Záverečný účet a celoročné hospodárenie obce za rok 2007 bez výhrad.

- Dodatok č.1/2008 k VZN č.2/2007 na úpravu sadzovníka poplatkov.

- Názov pre miestny park – „Park Jozefa Miloslava Hurbana“

- VZN č.2/2008 o Ochrane ovzdušia a poplatkoch za znečisťovanie ovzdušia malými zdrojmi znečistenia.

- VZN č.3/2008 o Poplatkoch v školstve.

- Plán hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce Kálnica.

- Zabezpečenie plynifikácie ambulancie praktického lekára.

- Finančný príspevok 5 000 Sk na vydanie knihy „Ludové piesne spevné a tanečné tradície spod Považského Inovca“

- Finančný príspevok vo výške 5 000 Sk, resp. podľa aktuálneho dohovoru starostov v mikroregióne, na zakúpenie sanitky pre NsP Nové Mesto n.V.

- Distribúciu kalendárov na rok 2009 po 1 ks zdarma do trvale obývaných domov.

SÚHLASILO:

- S pripravením projektovej dokumentácie na vykonanie údržby MŠ navrhovanej pani riaditeľkou spojenej ZŠ s MŠ v Kálnici.

- S uzatvorením nájomnej zmluvy bývalej pálenice s Bohušom Trebatickým s ročným nájomom 200 tis. Sk a s ďalšími podmienkami zmluvy.

- S uzatvorením nájomnej zmluvy bývalého holičstva v Sklepárovcovi s p. Jurajom Margolienom s ročným nájomom 6 tis. Sk a s ďalšími podmienkami zmluvy.

- So zakúpením Mikulášskych balíčkov pre občanov 80 a viac ročných v sume cca 100 Sk/osobu.

ULOŽILO:

- Školskej rade vypracovať návrh VZN o poplatkoch v školstve.

- OcÚ aktualizovať informácie uvedené v PHSR a po ich zapracovaní do návrhu plánu, tento preposlať poslancom OcZ k doplneniu.

- Obecnej rade pripraviť predbežný návrh rozpočtu na obdobie rokov 2009 – 2011.

- Komisii pre výstavbu a životné prostredie - vypracovať návrh VZN o ochrane

ovzdušia na podmienky našej obce a stanoviť poplatkové povinnosti vyplývajúce zo znečisťovania ovzdušia.

- Komisii pre výstavbu a životné prostredie - zaoberať sa návrhom sociálnej komisie vyplývajúceho z výsledkov ankety na zriadenie domu sociálnych služieb.

- Sociálnej komisii zakúpiť potrebný počet balíčkov, navštíviť občanov 80 a viac ročných, pohovoriť s nimi a odovzdať im Mikulášske balíčky.

- Obecnému úradu písomne upozorniť majiteľov neprihlásených psov, aby najneskoršie do 28.11.2008 ich prihlásili a uhradili daň za psa. V opačnom prípade voči nim uplatniť sankčné postihy.

DOPORUČILO:

- starostovi obce - K územnému konaniu výstavby 8 b.j. dať vypracovať novú alternatívu výstavby ČOV umiestnenú v Sklepárovcovi;

- starostovi obce - Zrealizovať nájomné zmluvy obecných objektov Bohušom Trebatickým a Jurajom Margolienom;

- Obecnej rade - Po vyhodnotení celo-slovenskej súťaže o najlepšiu www-stránku obcí o „Zlatý erb“ primerane odmeniť administrátorov obecnej internetovej www-stránky obce Kálnica.

POVERILO:

- starostu obce - dať vypracovať žiadosť na získanie potrebných finančných prostriedkov na výstavbu celoobecnej kanalizácie;

- Komisiu pre výstavbu a životné prostredie - vykonať obhliadku skutkového stavu odtoku dažďovej vody pred domom č. 37 a navrhnúť majiteľovi vykonať opatrenie na odstránenie nežiadúceho stavu.

ZOBRALO NA VEDOMIE:

- Informáciu starostu obce o vydaní Vodo-hospodárskeho povolenia na výstavbu celoobecnej kanalizácie;

- Správu riaditeľky spojenej ZŠ s MŠ Mgr. M. Roháčkovej v Kálnici o zabezpečení školského roku 2008 / 2009;

- Informáciu o pripravovanom Pláne hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce Kálnica, podanú Ing. Stanislavom Dreisigom z Trenčianskej rozvojovej agentúry;

- Správu Audítora za rok 2007;

- Informáciu p. starostu k príprave rozpočtu na ďalšie rozpočtové obdobie;

- Správu Sociálnej komisie o výsledku ankety na zriadenie domu sociálnych služieb;

- Čerpanie rozpočtu obce za III. štvrtrok 2008;

- Informáciu p. starostu s uznaním pre tvorcov www-stránky našej obce pp. Miroslava Bušu a Martina Markecha, po predbežnom vyhodnotení postupu medzi šesť najlepších na Slovensku.

- V interpeláciách poslancov bolo riešených celkom 5 pripomienok.

- Bližšie oboznámenie s uzneseniami OcZ je možné na Úradnej tabuli obce ako i na internetovej stránke www.kalnica.sk

Dušan Filip

TJ Zavažan Kálnica poriada 26.12.2008 od 19,00 hod. v Kultúrnom dome v Kálnici

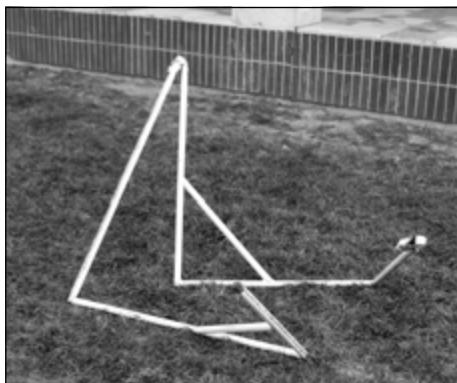
ŠTEFANSKÚ ZÁBAVU

Do tanca hrá hudobná skupina SMOLIARI
Zlosovateľné vstupné: 100 Sk – TOMBOLA

Mrzí nás, ale čo ďalej...

Vandalizmus na detskom ihrisku

Niekoľko rokov sme viedli diskusie o tom, že v obci by bolo potrebné zriadiť detské ihrisko. Miesto, kde by sa mohli nielen deti bezpečne hrať, ale kde by sa mohli i mladé mamičky stretnúť a vzájomne sa pozhovárať, pričom deti by mali pod svojim dohľadom nablízku. Po rokoch hľadania vhodného miesta a nič nehovoriacich aktivít zriadili sme svojpomocne detské ihrisko pri Kultúrnom dome

s tým, že je to len začiatok budovania takýchto miest v obci. Nakoľko ihrisko nie je postavené podľa najnovších platných noriem je na ňom výstražná tabuľa - upozornenie o jeho využívaní na vlastnú zodpovednosť i povinnosť sprevádzania malých detí rodičmi. Žiaľ, nielen že sa to nedodržiava, ale sústavne dochádza k poškodzovaniu zariadení rôznymi hanlivými nápismi dorastajúcou mládežou. V poslednej dobe bola poškodená výstražná tabuľa pri detskom ihrisku na jednej strane a na druhej strane kultúrneho domu, kde deti hrávajú futbal i strhnutá z

múru a rozbitá. Nuž, takto si užívanie detského ihriska nepredstavujem, naviac, ak mám brať i zodpovednosť za jeho bezpečnosť. V prípade, že sa takéto konanie bude opakovať, budeme nútení detské ihrisko dať zrušiť a zamedziť i hranie futbalu pri Kultúrnom dome. Bola by to škoda, ale vandalstvo trpieť nemienieme. A taktiež nemienieme trpieť jazdy áut bez ŠPZ mladými nevodičmi v okolí Kultúrneho domu.

Ing. M. Borcovan

OBEC KÁLNICA & PETER ONDREJOVIČ

známy beckovský cestovateľ, horolezec a milovník prírody pozývajú všetkých záujemcov na besedu spojenú s premietaním obrázkov a úryvkov z filmov do Kultúrneho domu v Kálnici v piatok 19. decembra 2008 o 18.30 h. „Výber toho najlepšieho za posledné roky cestovania“

AKCIA SA UŽ NEBUDE OPAKOVAŤ!!!
Tešíme sa na Vašu účasť!

Energie, životné prostredie, vzťahy ľudí a rozvoj

O tejto téme sa vraví už desaťročia. Aký je však jej stav v súčasnosti? Čo sa zmenilo? Dovolím si uviesť malý zoznam.

1. Odstránenie olova a síry z pohonných hmôt v 90-tych rokoch. Splnené je úplne.
2. Odsírenie domácností plynofikáciou i elektrární odľučovačmi v 90-tych rokoch. Splnené je úplne.
3. Zníženie mernej spotreby energií domácich spotrebičov, osvetlenia domáceho i verejného, áut, budov, atď. Plnené je priebežne.
4. Zníženie hnojenia poľí a chemických prostriedkov pre ich ochranu. Čo sa plní.
5. A ďalšie zmeny napr. znižovanie spotreby tukov, cukru, cigariet, atď. Plní sa.

Dosiahli sa teda významné a preukázateľné zmeny v prospech zdravia i prírody. Budovy napriek tomu spotrebávajú až 60% energií spoločnosti.

Napriek uvedeným celosvetovým úspechom výrazne narastá rozsah i veľkosť živelných pohrôm, a to z roka na rok. Napr. v USA sa ročne vyskytuje viac ako tisíc tornád, z ktorých každé svojimi následkami prevyšuje následky hirošimskej atómovej bomby. Vlni prvý raz v histórii vyschla rieka Amazonka a južnú Ameriku prefali tornáda. Vznikla celosvetová neúroda. Počasie vedie akoby „riadnu vojnu“ s národmi sveta. Tornáda, a to zatiaľ 2-3 ročne, bývajú aj u nás. To sú tie polámané zdravé mohutné vetvy statných stromov. Pásový polomy v lesoch so zlámanými zdravými stromami zlomenými v polovici výšky. Meteorológovia vravia o ich raste v počte i sile aj u nás z 2-3 teraz na 7-8 ročne v blízkej budúcnosti.

Uvedené sa pripisuje nárastu hlavne kyslíčnika uhličitého vo vzduchu (CO₂) zo spaľovania uhlia, ropy, plynu. Už sa nevolá po plnení Kjótskeho protokolu alebo na jeho zníženie. USA už 3 roky budujú 50 veľkých atómových elektrární a Rusko už 2,5 roka 35, aby odstavili spaľovanie uhlia, ropy a plynu pre výrobu elektriny úplne. Benzín je už čiastočne nahrádzaný aj u nás alkoholom, nafta repkovým olejom. Fosilne palivá sú určené v blízkej budúcnosti pre vitríny škôl. Zatiaľ ich má zrýchlene nahradíť atómová energia. Preto sa už teraz prekutáva vo svete každé staré ložisko uránovej rudy.

Vedie sa každodenný boj o zastavenie rastu a odbúranie CO₂ z ovzdušia, ktorý narástol od začiatku priemyselnej doby o viac ako 30% a rastie ďalej. V zmysle uvedeného bol v EU t.r. prijatý program na zníženie CO₂ o 20% do r. 2020. K uvedenému boli už predtým prijaté energetické hodnotenia budov. U nás od januára 2008. Ďalej sú to programy rastu cien energií a palív s cieľom ich vylúčenia na okraj spotreby. Dotovanie solárnej techniky, izolovanie budov a výrobu „prírodných energií“. Uvedené bolo následne v novembri t.r. sprísnené požiadavkou na najvyššiu energetickú triedu „A“ pre všetky nové budovy začínané od r. 2011. To je najprísnejšia „pasívna“ trieda. Čo to znamená v praxi? Trocha z histórie všetko ukáže. Budovy stavané do r. 1987 patria bežne k triede F, po r. 1994 k triede D-E. Trieda A, čo sú pasívne budovy, vyžaduje vyššie izolačné parametre oproti r. 1987 až 10-14 násobne (t.j. 25-40 cm izolácii). Ďalšie riešenie tohto problému vedie k budovám s nulovou spotrebou (s uložením letného tepla na zimu pod budovou) a po nich k aktívnym budovám získavajúcim elektrickú energiu pre priemysel. Aktívnosť sa dosahuje napr. pokrytím budov fotovoltaickými článkami premieňajúcimi svetlo na elektrickú energiu.

Tento tlak na energie vedie nakoniec k dvom možnostiam: Radikálnemu zníženiu spotreby terajších budov a plnšiemu používaniu budovy alebo k nedostatočným izolačným vlastnostiam budov a vylúčeniu budovy z jej používania pre vysoké prevádzkové náklady.

Budúcnosť je jasne nasmerovaná a bude pravdepodobne ešte sprísňovaná. Budúcnosť majú teda hospodárne a dobre využívané budovy, či sú obecné, súkromné, podnikové alebo štátne. Zvýšené hrubky izolácií, slnečná energia, atď. pritom zrýchlene splácajú izolovanie i budovu samu. Takto zníženú spotrebu aj na letné chladenie budov možno dnes získať navyše hospodárne zo zemného chladu. Touto cestou by sa malo odstrániť preťaženie elektrární v lete z klimatizácií. Pasívne chladenie zemným chladom je lacné, omnoho zdravšie a zabezpečuje sa rekuperačným vetraním použiteľným i v zime s vysokou kvalitou vzduchu.

Rozvoj do budúcnosti je teda zrejme v lepších budovách, v zdravšom a upravenejšom prostredí a medziľudských vzťahoch vedúcim k dobrému využívaniu investícií pre radosť i úžitok. Nájdenu dobrého a radostného domova doma.

Ing. Ján Miklánek, CSc.

Predstavujeme poslankyňu OZ v Kálnici: RNDr. Ingrid Ševčíková

Pani poslankyňa, na slovíčko...

1. Prečo si sa rozhodla kandidovať za poslankyňu OZ? Zostávajú pôvodné dôvody v platnosti naďalej alebo si na nich za 2 roky poslancovania niečo pozmenila?

V predvolebnom období ma oslovili viacerí kandidáti na starostu obce, medzi iným aj Ing. Borcovan. Dlhoo hovorili o tom, čo je treba v obci zmeniť, čo vybudovať, aké sú jeho predstavy o budúcom dianí v obci. Napokon som s kandidatúrou súhlasila v domnení, že

„ako nie rodená Kálničanka“ ešte nemám patričné zázemie a že „ved mňa aj tak nezvolia“. Na moje veľké prekvapenie výsledok volieb bol iný. Možno je na mieste poďakovať všetkým, ktorí mi dali hlas a zároveň s ním aj veľkú zodpovednosť voči nim-voličom-občanom Kálnice. No a práve úsilie nesklamaf voličov je ten pravý dôvod, prečo som v obecnom zastupiteľstve.

2. Čo Ťa na práci poslanca najviac prekvapilo v dobrom či zlom?

Prekvapujú ma mnohé legislatívne prekážky, ktoré nielen že sťažujú prácu, ale mnohokrát ju až znemožňujú, napríklad rozdielna legislatíva pre obce do a nad 2000 obyvateľov. No a čo ma neustále prekvapuje a udivuje nielen ako poslancu, ale i ako človeka, je ľudská ľahostajnosť a bezohľadnosť.

3. S odstupom dvoch rokov od posledných volieb, aké sú Tvoje priority dnes? Uspokojuje Ťa práca v sociálnej komisii?

Som nesmierne rada, že ťažiskom mojej poslancskej práce sú práve ľudia, ktorí potrebujú alebo očakávajú pomoc, povšimnutie, také symbolické pohladenie a mnohokrát stačí otázka. „Ako sa máte?“. Moju prioritou snahou je a bude dotiahnuť zámer vybudovať v Kálnici dom opatrovateľskej služby alebo dom sociálnej starostlivosti do úspešného konca. Podporu v obecnom zastupiteľstve mám, len tá nešťastná legislatíva... Rovnako sa domnievam, že aj blahoželaná k narodeninám a Mikulášske balíčky sú hoc skromným, no o to úprimnejším prejavom záujmu o starších spoluobčanov.

4. Politická práca v obci je predovšetkým o demokracii a spolupráci. Poslanci vystupujú za seba a zároveň aj za svojich voličov. Presadzujú svoje záujmy, ale musia – či mali by – spolupracovať na spoločných, obecných cieľoch. Ako môžeš sama za seba prispieť k plneniu najdôležitejších obecných cieľov? A čo zodpovednosť poslanca pre občanmi?

Práca v akomkoľvek spoločen-

stve by mala byť o demokracii a spolupráci, ale žiaľ - mierou demokracie je rozpočet obce. Samozrejme, každý poslanec má určité plány a priority v oblasti, ktorú zastupuje, ale napokon musí „zvíťaziť“ projekt najpotrebnejší a finančne realizovateľný. Tak tomu bolo aj koncom minulého roku, keď „zvíťazila“ (čomu som nesmierne rada) revitalizácia parku a rozšírenie parkoviska pred cinto-

5. Akým spôsobom možno hodnotiť prínos poslancov pre rozvoj obce?

Na túto otázku je ťažká odpoveď. Možno by to mal byť starosta obce, možno rada obce, možno občania...Nedá mi, aby som tu nespomenula, že skôr, ako budeme hodnotiť prácu iného, či iných, položíme si otázku: „Ako ja prispievam k rozvoju obce, plním si aspoň základné povinnosti?“

Najpresvedčivejším dôkazom plnenia si akýchkoľvek povinností je konkrétne, hmatateľná vec, či už je to uvarený obed, ožehlené prádlo, postavená bytovka alebo opravené chodníky. Nie vždy je však výsledok snaženia zhmotnený, to ale neznamená, že sme pre to nič neurobili.

6. Aký je Tvoj názor na internetizáciu obce a spôsob poskytovania informácií občanom?

Internet je „studnicou“ informácií súčasnosti, preto v domácnostiach, kde sú žiaci a študenti je neodmysliteľnou potrebou. Naša obec má veľmi kvalitnú stránku, na ktorej nájdete nielen základné údaje o obci, o jej histórii, o dianí v nej, ale aj bohatú fotodokumentáciu z rôznych podujatí, a čo je veľmi dôležité a ja si to veľmi vážim, je aj veľmi promptne aktualizovaná. Veľké uznanie týmto vyslovujem správcovi stránky: Miroslavovi Bušovi a Martinovi Markechovi, ktorí sa nedávno umiestnili medzi prvými šiestimi účastníkmi celoslovenskej súťaže „Zlatý erb“. Možno by bolo vhodné, keby v budúcnosti viac občanov využívalo rubriku „Nástenka“, kde môžu vyjadriť svoj názor, postreh, kritiku či námet.

7. Aj poslankyňa je len človek, ktorý má svoju rodinu, domácnosť, občianske povolanie. Ako je to s Tebou? Vážia si Ťa doma viac ako poslankyňu? Máš

čas aj na koničky, záľuby? Prezraď nám, prosím, niečo o sebe.

V júni sme s manželom oslávili 25.výročie svadby, teda v Kálnici byvam už viac ako 25 rokov. Máme dvoch synov - starší Jaroslav študuje informatiku a mladší Ondrej je triatiakom na gymnáziu. Okrem toho sa naplno venuje futbalu a reprezentuje našu obec ako dorastenec. Keďže mojim najobľúbenejším predmetom na strednej škole bola chémia, stala sa mi v istom zmysle osudnou, pretože už 24 rokov pracujem na Oddelení klinickej biochémie NsP

moji traja chlapi, čas si vždy nájdem. Okrem toho sa sčasti venujem okrasnej a úžitkovej záhradke a verte- neverte nejeden pracovný problém som vyriešila pri okopávaní mrkvy. Veľmi rada chodím do prírody, obzvlášť v mojom rodnom kraji, kde sú neskutočne krásne a maľebné kúty. Viete, mala som možnosť hovoriť s mnohými ľuďmi, ktorí pochodili kus sveta nielen v Európe, ale boli i v ďalekej Ázii a všetci sa zhodujú v jednom: naše Slovensko je neopakovateľné, je krásne a mnohokrát si nevážeme to, čo nás obklopuje. Veď sa len pozrieme okolo seba, na potok v Kálnici, na štiplavý dym z horiacich plastov, hoci máme bezplatný separovaný zber, atď. Ale o tom možno nabadúce.

Za rozhovor ďakuje Dana Badžgoňová

Tento rozhovor vznikol pri príležitosti okrúhleho životného jubilea pani poslankyne.

Starosta, poslanci OZ a pracovníci OÚ v Kálnici po blahoželaní na OZ sa pripájajú s gratuláciou aj v Kálnických ozvenách k našim čitateľom a priaznivcom.

Našej poslankyni do ďalších rokov želáme veľa zdravia, šťastia a úspechov, nech má stále dostatok síl na prácu pre obec aj na starostlivosť o svojich najbližších!

n.o. v Novom Meste nad Váhom. A či mám čas na koničky? Keďže mojim najväčším koníčkom sú

Pamiatka zosnulých

Koncom októbra si každoročne pripomíname pamiatku zosnulých. Viac, ako po iné dni v roku, sa stretávame na cintorínoch, viac ako inokedy si spomíname na svojich drahých zosnulých – predišli nás na večnosť. Niekedy je to bolesť, niekedy len smútok či hrejivá spomienka na to, že tento človek kedysi **b o l**. Dal nám svoje meno, rodinné zázemie, genetickú výbavu ale aj hmotné statky. Je toho veľa, za čo môžeme byť vďační našim zosnulým predkom Bez nich by sme tu neboli ani my, a preto slza v oku, sviečka na hrobe či venček sú to najmenej, čo ešte môžeme urobiť...

(b)

Tečie voda tečie

Tečie voda tečie hlbokou dolinou, zaspievalo vtáča pod starou bučinou.

Pod starou bučinou, pod zeleným hájom, tá pieseň sa nesie našim rodným krajom.

Veje vetrik, veje po stráňach, úbočí, nad kálnickým poľom neraz sa zatočí.

Nad kálnickým poľom, nad našimi dvory, a potom odletí ďaleko za hory.

Lúčim sa dnes s Vami, hory, polia, stráne, viac vás nepohlada moje tvrdé dlane.

Ostávajúte zdraví, všetci drahí moji, ja sa s Vami lúčim, už ma nič nebolí.

Prichádza k nám...

Spasiteľ sveta, Ježiš Kristus, sa narodil v Betleheme. Po tom, ako Ho chcel Herodes zabiť, utiekli s Ním Jeho rodičia do Egypta a po dvoch rokoch sa vrátili späť, vrátili sa do Nazareta. To všetko sa dialo na Boží príkaz prostredníctvom anjela. V Nazarete Ježiš vyrastal, naučil sa tešárske povolaniu a tu strávil čas až do svojho verejného účinkovania. Keď Ježiš Nazaretský čítal v synagóge prorocký text z Izaiáša, jeho naplnenie vztiahol na svoju osobu (Lk 4, 16 – 30). Toto sa pravdaže nepáčilo mnohým, medzi ktorými vyrastal.

A predsa tie slová platia o Ňom samom. Pán Ježiš Kristus je očakávaný Mesiáš, ktorý bol pomazaný Duchom Pánovým, aby zvestoval chudobným evanjelium, uzdravoval skrúsených srdcom, išiel hlásať zajatým prepustenie a slepým navrátenie zraku, utláčaným oslobodenie.

Pán Ježiš Kristus prichádza aj k nám, dnes. A čo nachádza? ... Skúsme sa na chvíľu v pokore a vo svojom duchu zahľbiť a uznať, že naozaj je toto tu o nás a poučme sa, aby sme nestratili Život. Čo nachádza Kristus dnes? Uštvaných a uponáhľaných ľudí kvôli nášmu rýchlemu tempu života, náš nedostatok času, náš individualizmus, keď je každý doma v druhej izbe – pri sledovaní svojho televízneho programu alebo pri svojom počítači. Nachádza agresivitu, hlučnosť a bezohľadnosť, ktoré sa prenášajú z dospelých na deti, a verte, že to prežívame najmä v školách, áno aj na hodinách náboženstva! Nachádza nás rozšantených vo svete biznisu alebo ponížených, utiahnutých, rezignujúcich, a tak vlastne hľadajúcich svoju vlastnú identitu, zmysel a náplň života. ... a mohli by sme v tom pokračovať ... ale načo, veď každý vie, kde sa práve nachádza a kam smeruje, no nie?!

Dôsledky takéhoto života už sú, ale ak sa nespamätáme ešte aj budú katastrofálne ... Lebo krízou našej spoločnosti (myslím tým aj tú našu kálnickú) už dlho je kríza viery, kríza osobného vzťahu s Bohom a s Ježišom Kristom skrze Duha Svätého. Cirkev prináša posolstvo od Boha, aby nám pomohla z tejto krízy. Pán Ježiš Kristus neprišiel iba vtedy, v Betleheme, keď sa narodil v maštali (mimo chodcom aj to svedčí o tom, v čom ľudia žili a žijú), prichádza neustále, lebo síce zomrel, ale ožil, slávnou mocou Božou bol vzkriesený k životu, vstúpil na nebesá a opäť príde, ale už nie v ponížení (do biednej maštale v Betleheme), ale v sláve a dôstojnosti (do maštale ľudských srdiec, prepáčte a skôr ako to odsúdite, zamyslite sa nad tým ...).

Neustále Kristus nachádza hlad a smäd po

Bohu, po skutočných hodnotách a zmysle života. Dnešnému človeku chýba pokora pred Bohom, spoločenstvo s Ním na Službách Božích, spoločenstvo s Ním v komôrke srdca – kríza viery je rozsiahla.

Pán Ježiš Kristus prichádza k nám. Neprestajne klope na dvere nášho srdca. Ale my to nepočujeme. Nechceme. Veď, čo už by nám asi mohol také povedať, všetko už vieme. Čo by nám ešte mohol dať, keď aj tak sme pocítili len to, ako nám mnoho vzal. A pre našu sebeckosť nevidíme maličkosti, ktoré nasvedčovali a svedčia o tom, že je s nami každý čas. On však bol pomazaný Duchom Pánovým, aby zvestoval chudobným evanjelium, uzdravoval skrúsených srdcom, išiel hlásať zajatým prepustenie a slepým navrátenie zraku, utláčaným oslobodenie.

Pán Ježiš Kristus prichádza a nič ho neodradí ... čaká ... Či Mu otvoríš? Nie tomu bohu, ktorý ti ponúka „pozlátko“ – navonok veci krásne a okázale, a vo vnútri zhnité; ktorý ponúka iba chvíľkovú spokojnosť; ktorý podáva klamné istoty a falošné sľuby. Otvor svoje srdce Bohu, ktorý prichádza na pomoc našej mdlobe, ktorý uzdravuje srdce, myseľ i um, ktorý oslobodzuje, vracia zrak. Všetko sa zmení. Ani mladosť netrvá naveky, ani rodinnému šťastiu sa neteší človek neprestajne, ani práca nedáva celkový zmysel a naplnenie. Keby to tak bolo, že by nás tento svet nasýtil i napojil, občerstvil a uzdravil, či by si niekto mohol siahnuť na život? Či by mohlo byť toľko nenávisť, zákernosť, ukričaných a agresívnych ľudí od najmladších po najstarších? Či by bolo toľko katastrofických príbehov, ktoré píše život?

Tak veľmi potrebujeme Boha, ktorý k nám prichádza v Pánovi Ježišovi Kristovi. V čase životnej krízy, v prázdnote a pocite samoty, pri smrti blízkeho človeka, pri stratách životných istôt je príležitosť chopiť sa vierou Ježiša Krista, skrze Jeho slovo, ktoré upokojí rozbúrenú hladinu života, upevní pôdu pod nohami. On prichádza, aby bol centrom tvojho, môjho života. Otvor mu dvere srdca, aby mohol vojsť a prebývať v ňom. Skutočne sa ti tento „risk“, v živote opláť. Otvor Mu, práve na tieto Vianoce a ži s Ním ... aj v novom roku ... i ďalšie ... až do svojej smrti, ... a potom samozrejme budeš aj vo večnosti.

Toto zamyslenie končím príbehom z knižky: Životné križovatky, ktorej autorom je Rudi Lack: „vchod do zámočku, v ktorom sa nachádza naše misijné centrum, je taký atraktívny, že som vždy pyšný, keď priveziem hostí pred dom. Trávník je pekne udržiavaný, po stranách schodov sú kvitnúce kvety. Napokon, prvý dojem je vždy najdô-

ležitejší. Táto rezidencia je skutočným darom od Boha, ktorý nám On zveril a musíme sa o ňu dôkladne starať. Niet divu, že aj štát ju prehlásil za historickú pamätihodnosť. Keď návštevníci vystúpia z auta, sú ohromení týmto snehobielym zámočkom, postaveným medzi stromami, s výhľadom na najkrajšie jazero vo Švajčiarsku.

Práve preto rád vítam hostí z tejto prednej strany, aby získali čo najkrajší dojem.

Avšak niekedy prichádzajú hostia sami a svoje autá zaparkujú na parkovisku za domom. Do domu vchádzajú zadným vchodom, a keď ich vítam, stoja už v chodbe. Použili zadný, neatraktívny vchod, kde najprv museli prejsť okolo dvier na toaletu, a potom okolo škaredých drevených dverí do skladu. Čítam sa v rozpakoch, že som na nich neurobil dobrý dojem. Ale oni vošli dobrovoľne zadnými dverami.

Pripomína mi to Ježiša, ktorý sa nenarodil v paláci v Ríme, ale medzi zvieratami v maštali, v malom mestečku Betleheme. Napokon, On vstupuje do nášho života inak, než by sme si to predstavovali. Ako veľmi by sme chceli, aby vošiel hlavnými dverami, nad ktorými máme kontrolu. Ale On rád používa zadné dvere. My nemáme radi, keď prichádza tak, ako On chce a takým spôsobom, ktorým nás poníži. Je potrebné, aby sme stratili svoju vlastnú poveseť a ukázali sa takými, akí v skutočnosti sme.

Nabudúce, ak by k tebe prišiel neobvyklými dverami, privítaj Ho. On chce pre Teba to najlepšie a Jeho myšlienky o tebe sú dobré, nie zlé. Ďakuj Mu, že On vie, ktorým vchodom má vojsť.

Modlitba: Pane, Ty si Pánom a máš zvrchované právo na môj život. Príď dverami, ktorými chceš, dokonca aj keby si ma mal ponížiť. Viem, že mi to len pomôže, aby som sa Ti viac podobal. Amen.

Prajem nám pokojné prežitie adventných, vianočných a silvestrovských chvíľ v kruhu rodiny, a prajem vám, aby sa u vás na tieto Vianoce otvorili dvere vašich srdiec pre živého Boha v Ježišovi Kristovi. Pokoj vám! Vaša Monika Cipciarová, evanjelická farárka

Martin Rázus

ZVONIA

Zvonia! Počujete? Zvonia ...

Podte v chrám!

Ó, neostaňte doma!

Matky, ktoré o plod života sa chviete, manželky, vy ktoré noci prepláčete, deti, čo tak bdiete v tvrdom vyčkávaní, aj vy starci, aj vy, milujúce panny. Podte!

Hľa, už na oltári voskovice horia, lebo spíchnu rosou i dnes radosť zhora - do srdca, do tých vašich ubolených duší a tá naplní hrud' mierom, nerozruší. Podte všetci!

Lebo poviem kázeň z textu ako vlni, ale prichystaný, lepšie prichystaný. Veď, ja kalich horký vyprázdňim tiež na dno, preto slepo úfať ani mne nie snadno.

Jednak verím, čo hneď hrôzy ducha desia, že Ten útlý v jasliach zvládze Herodesa A že oči Ráchel síz viac nevyronia. Podte! Nezúfajte!

Počujete?
Zvonia! ...

Výstava zeleniny, ovocia a kvetov v Klube dôchodcov v Kálnici

Aj deti z materskej školy sa zúčastnili na výzdobe výstavy ovocia a zeleniny v Klube dôchodcov v Kálnici. Deti usilovne lepili, trhali, maľovali, a tak sme mohli prispieť mnohými výtvornými prácami.

Služby Božie pre starších

V októbri sa už po tretíkrát starší bratia a sestry, niektorí aj so svojimi rodinnými príslušníkmi, zhromaždili v kostole, aby spoločne počuli zvesť Slova Božieho a pristúpili ku sviatosti Večere Pánovej. Základom pre kázeň boli slová Pána Ježiša Krista, ktorý povedal: Bďte na modlitbe sa, aby ste neprišli do pokušenia (Mt 26, 41). Tieto slová sú zdôvodnením toho, prečo má význam viesť duchovný život, a prečo má zmysel modliť sa.

Modliť sa bez bdenia nejde, a modlitba je tá, ktorá chráni človeka od všetkých útokov Zlého. Kým je človek zdravý, je aj vnímavý. Postačí si sám v mnohých oblastiach života. Aj v duchovnej oblasti. Prichádza tam, kde sa zvestuje slovo Božie, kde sa ľudia modlia a spievajú na Božiu oslavu; vie sa sám modliť, čítať si Božie slovo, a tak je chránený pred útokmi diabla, pred pokušeniami.

V starobe sa život človeka a jeho situácia neuveriteľne menia. A človek je omnoho viac vystavený útokom zlých myšlienok, samote, chorobám. A túto situáciu zhoršuje diabol svojim pokušením. V tomto okamihu sa aj viera, aj nádej a láska menia na nedôveru, mrzutosť, nervozitu. Preto je medzi nami tak veľa zatrpknutých ľudí, starčekov a stareniiek. Diabol zasial pokušenie a vytratila sa im radosť zo života. Keď prestávame prichádzať do spoločenstva, nemodlíme sa a nečítame si Božie slovo sme najohrozenejší, sme otvoreným cieľom pre diabla.

Ľudská duša potrebuje Boží pokrm. Každý, komu sa ho dostáva od mladosti, ho potrebuje aj v starobe. Čo teda robiť, keď sa však nedá prichádzať do spoločenstva?

Pán Ježiš nám radí zaujať postoj modlitebniika: bďte na modlitbe sa, aby ste neprišli do pokušenia ... Modlitbami si môžeme veľa pomôcť, modlitbami môžeme veľa získať, ale aj mnoho dať. Modlitba nás chráni. Ak sa však niekto nevie modliť vlastnými slovami, môže si čítať predpísané modlitby, alebo Žalmy. Alebo môže požiadať svojich blízkych, tých, ktorí sa o neho starajú, ktorí sú mu blízky, aby sa za neho alebo s ním modlili. Ak nemáme nikoho, kto by nám takto poslužil, môžeme sa obrátiť na svoj cirkevný zbor, na bratov a sestry, ktorí prichádzajú do kostola, alebo požiadať o modlitby, alebo o prislúženie Večere Pánovej Slova Božieho kazateľa.

Sám človek nedokáže viesť duchovný život. Sám neobstojí, potrebuje spoločenstvo – aj Pán Ježiš povedal: kde sa dvaja alebo traja zhromaždia v mojom mene, tak som uprostred nich.

Prajem sebe i vám, bratia a sestry, aby sme v modlitbách a skrze Božie Slovo a skrze prijímanie Večere Pánovej prežívali pocit, že nie sme sami, že je s nami milujúci Boh, ktorý nás v Ježišovi Kristovi zachraňuje z nepokoja, z hnevu, z pokušenia, vyslobodzuje zo strachu z osudovej moci smrti. Pán Ježiš dáva radosť, vďačnosť a spokojnosť. Prajem vám, aby pri vás stáli ľudia, ktorí pochopia odkiaľ pochádza vaša nespokojnosť, pocit samoty a aby vám vedeli a chceli poslužiť dobrým a milým slovom, aby vám priniesli evanjelium a poslužili modlitbou či skutkom kresťana, len ich o to s láskou požiadajte a sami uvidíte, čo sa bude diať. Pán Boh dokáže aj takýmto spôsobom robiť zázraky.

Po Službách Božích sme prešli do zborovej siene, kde sme sa tiež občerstvili: pripravenými maškrtami a teplým čajikom.

Mgr. Monika Cipciarová, zborová farárka

Zo života evanjelickej cirkvi v Beckove a v Kálnici

JURAJ KOČICKÝ

1908 – 2008

V tomto roku si pripomíname sto rokov od narodenia evanjelickeho farára pôsobiaceho v Beckove a Kálnici Juraja Kočického.

Juraj Kočický sa narodil v Haluziciach 12.11.1908 rodičom Jánovi Kočickému a Eve Kočickej, rod. Holendovej. Pochádzal z roľníckej rodiny. Mal štyroch súrodencov, jednu sestru a troch bratov, z ktorých bol najmladší. Chodil do obecnej školy vo Štvrtku, stredoškolské vzdelanie získal

Evanjelickej škole 1941

absolvovaním trenčianskeho gymnázia v r. 1930. Po jeho úspešnom ukončení začal študovať medicínu, ktorá bola spolplatňovaná, a preto z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov prestúpil na štúdium teológie. Ako vynikajúci študent bol vybratý na štúdium teológie na dva semestre do francúzskeho Štrasburgu. V roku 1937 sa oženil s Martou, rod. Trunkátovou a spolu mali tri deti, syna Petra, dcéru Evičku, ktorá ako 5-ročná zomrela a druhú dcéru Danicu. Dňa 19.2.1960 pri odbavovaní pohrebu v Beckove utrpel mozgovú príhodu, v dôsledku čoho dňa 3.3.1960 zomrel. Pochovaný je spolu s manželkou Martou, ktorá zomrela 17.2.1986, na evanjelickej cintoríne v Beckove. Popri svojej kňazskej činnosti veľmi aktívne pracoval s deťmi, mládežou, vie-

dol nedeľnú školu, združenie ev. mládeže. Viedol kultúrny život v cirkvi, cirkevníci hrávali divadelné hry, poriadali súťaže, výlety a stretnutia. Z radov mládeže sa na teológiu prihlásili dvaja členovia, Ján Pavlovič a Rastislav Tupý. To, že bol dobrým farárom a kazateľom, potvrdzujú rozprávania o veľkej návštevnosti kostola. Za jeho pôsobenia bol pôvodný tolerančný kostol v Beckove prebudovaný, pristavila sa veža. S prípravami sa začalo v roku 1942, keď zbor oslavoval 150. výročie kostola v Beckove. So stavbou sa začalo po 18. júli 1943 a ukončená bola v decembri 1944. Kostol bol po rekonštrukcii posvätený 23.09.1945. Tak isto v r. 1943 bola postavená modlitebňa v Kálnici, posvätenie sa konalo dňa 22.9.1946.

Evanjelickej škole Juraj Kočický sa v týchto vojnových časoch fašistickej porokalby aktívne zapájal do protifašistickeho odboja. Krstil ľudí židovského vierovyznania na evanjelickej viere, aby sa zachránili pred deportovaním do koncentračných táborov. Zachránil životy desiatkam ľudí, ktorí boli prenasledovaní pre rasovú príslušnosť a politické presvedčenie. Za túto obetavú činnosť bol často vypovedávaný a prenasledovaný. Známe sú prepady evanjelickej fary miestnymi gardistami a gestapom. I napriek týmto udalostiam nezradil a pomáhal ľuďom do konca vojny. Po rokoch si beckovskí a kálnickí evanjelici spomínajú a pripomínajú jeho prácu.

Ďakujem za poskytnutie materiálov p. Petrovi Kočickému a PhDr. Milanovi Šišmišovi.

Lubomír Paulus

Slávili sme Deň jablka

Jesenné dni, ktoré sa nesú v duchu oberania ovocia a zberu zeleniny, si žiaci a vyučujúci v ZŠ Kálnica spestrili akciou, ktorú sme nazvali Deň jablka. Pripravili ju nielen panie učiteľky, ale aj deti, ktoré do školy priniesli jablká z domácej úrody a s pani vychovávateľkou si nacvičili pesničky o jablku.

Akcia sa pre nepriaznivé počasie konala v telocvični školy, kde žiaci súťažili v štyroch zmiešaných družstvách zo všetkých ročníkov. Každá disciplína nejakým spôsobom súvisela s tematikou jablka ako napríklad beh s jablkom, položeným na tenisovej rakete, alebo súťaž v odkrojení najdlhšej jablkovej šupky. Medzi jednotlivými súťažami sa žiaci občerstvili jablkom, jablkovou šťavou a jablkovým

pyré s piškótami.

Okrem toho dostalo každé družstvo za úlohu poskladať rozstrihané slovo JABLKO, toto slovo nalepiť na výkres a vytvoriť spoločne pestrý plagát o jablku. Podobne žiaci predvádzali svoju kreativitu a tvorivosť v súťaži o najkrajší „jablkový tanier“.

Všetci žiaci nakoniec vytvorili spoločný plagát, na ktorý si každý z nich vytlačil pečiatku z polovice jablka natretej temperovou farbou a pod svoju pečiatku sa podpísal. No a úplne na záver celého „jablkovania“ si každý pochutil na jablkovom koláčiku. Žiakom sa akcia veľmi páčila, pretože bola pre nich novinkou, zabavili sa pri nej a preverili si svoje schopnosti hravou formou.

Mgr. Eva Janegová

Správa o zabezpečení výchovno - vzdelávacieho procesu v Základnej škole s materskou školou Kálnica v školskom roku 2008/2009

Školský rok sa začal školskou slávnosťou 2. septembra 2008. Nastúpilo spolu 26 žiakov, v tomto zložení: 1. ročník - 6 žiakov; 3. ročník - 4 žiaci; 2. ročník - 13 žiakov; 4. ročník

– 3 žiaci. Do prvého ročníka nastúpili títo žiaci: Sabína Barteková, Agáta Borcovanová, Magdalena Kippel, Natália Týznerová, Adrián Filip, Ján Valovič. Práve týchto žiakov sa týkajú zmeny, súvisiace s prijatím nového školského zákona 245/ 2008, ktorý

uložil povinnosť každej škole vytvoriť si vlastný dokument (Školský vzdelávací program) na základe Štátneho vzdelávacieho programu a premyslieť si zameranie školy s ohľadom na personálne, materiálne a regionálne podmienky školy. Toto zameranie školy sa malo uplatniť v učebnom pláne na tento školský rok, ktorý mal daný povinný počet vyučovacích hodín v počte 17 a 5 vyučovacích hodín, ktoré sme si mohli zvoliť sami.

My sme tento počet hodín využili na posilnenie povinných predmetov ako sú: slovenský jazyk (1 hodina)-pretože v prvom ročníku je najdôležitejšou úlohou učiteľa naučiť deti základy materinského jazyka, a za predchádzajúce roky sa osvedčila časová dotácia 9 hodín týždenne, kedy mali žiaci dostatok času na zvládnutie ťažkých začiatkov adaptácie na nové školské povinnosti a získanie čitateľských zručností; etická výchova a náboženská výchova (0,5 hodiny) - z personálnych a organizačných dôvo-

dov prírodoveda (1,5 hodiny)- pretože deti napriek tomu, že pochádzajú z dedinského prostredia, majú slabé poznatky o prírode a okolie školy, dediny ponúka veľa príležitostí; výtvarná výchova (1 hodina)-

vzhľadom na záujem detí o túto činnosť, využívame práce na výzdobu vnútorných priestorov školy, obecnú nástenku, časová dotácia 2 hodiny týždenne je primeraná. Ďalej sme zaviedli predmet Pohybová príprava, v ktorom sme sa zamerali na zdokonaľovanie pohybových zručností žiakov, ktoré sú rozpracované v

osnovách telesnej výchovy, hlavne na tanec (moderný, ľudový), hudobno-pohybové hry - využitie v rámci návratu kultúrnych programov k rôznym príležitostiam (Vianoce, Deň matiek), športové hry a súťaže, sezónne športy (lyžovanie, sánkovanie, bobovanie, plá-

vanie), kolektívne športy (futbal, vybíjaná), atletiku. Taktiež sme sa zapojili do projektu v spolupráci so slovenským tenisovým zväzom, v rámci ktorého budeme deti učiť základným tenisovým zručnostiam. Bude prebiehať aj krúžková činnosť v nasledovných krúžkoch: počítačový - vedie Mgr. Monika Roháčková flautový - vedie Daša Filipová anglický jazyk - vedie Bc. Jarmila Kippel nemecký jazyk (1., 2. ročník) - Bc. Jarmila Kippel prírodovedný - vedie Anna Juríková Počas školského roku máme naplánované všetky potrebné činnosti, akcie s deťmi v Pláne práce školy na školský rok 2008/2009.

Bc. Jarmila Kippel

Sté výročie narodenia Juraja Kočického

(12.11.1908 – 3.3.1960)

Dňa 16. novembra 2008 si evanjelici z Beckova a Kálnice na spoločných službách Božích pripomenuli sté výročie narodenia evanjelického farára Juraja Kočického, ktorý v Beckove a Kálnici pôsobil v rokoch 1937 - 1960. Slávnostnú bohoslužbu ukončili veriaci spoločne so súčasnou pani farárkou Monikou Cipciarovou na miestnom cintoríne položením vencov na hrob jej predchodcu.

(b)

Cirkevný spevácky zbor z Kálnice v beckovskom kostole.

Na cintoríne pri hrobe J. Kočického a jeho rodiny s pani farárkou.

(foto: Peter Kočický)

Hrob J.Kočického a jeho rodiny.

Zmeny v Materskej škole

Zmeny nastali aj v našej materskej škole v Kálnici. S odchodom dlhoročnej riaditeľky Blaženy Filipovej nastúpila do funkcie učiteľka Danka Krchnavá. Klesol počet detí a stali sme sa jednotriednou MŠ s deťmi od 3 do 6 rokov.

Zmeny nastali aj na budove materskej školy, nie veľké, pretože peniaze v školstve stále chýbajú, ale aspoň sme chceli spríjemniť prostredie, v ktorom deti prežívajú väčšiu časť dňa.

budova školy zvonka

Ešte počas letných prázdnin sme si upravili okolie materskej školy. Keď sme sa pustili do inovácie interiéru, pomocnú ruku nám podal starosta obce Ing. Miroslav Borcovan. Do týchto prác zapojil aj pracovníkov z aktivačných prác: Jána Šlosára, Danku Krchnavú a Mirka Krchnavého. Vďaka patrí aj Bc. Milanovi Ďurišovi, Dušanovi Ševčíkovi, Igorovi Kolínkovi.

škôlkári v triede

Na vybavenie MŠ prispeli darmi „Združenie obcí pre separovaný zber Javorina-Bezovec“ v Kálnici a súkromná podnikateľka Gabriela Kucharovičová. Ďakujeme aj rodičom, ktorí nám pomohli pri úprave okolia MŠ a rodičom, ktorí nám poskytujú materiál na zamestnanie a činnosti detí v materskej škole.

Zuzana Škulcová

Rozprávková trieda v škôlke

Keď že deti majú rady výtvarnú výchovu, spolu so svojimi učiteľkami vytvorili v MŠ „Rozprávkovú triedu“, ktorú využívame na literárnu, hudobnú a dramatickú výchovu. Našiel sa tu aj priestor na vytvorenie kútika ľudových tradícií obce.

Zuzana Škulcová

Nový školský rok v materskej škole

Nový školský rok sme začali po novom. Prijatím nového školského zákona, ktorý by mal reformovať doterajšie školstvo a týka sa celej sústavy škôl, nastali zmeny na celom Slovensku. Mnohí nesúhlasia s takými radikálnymi zmenami alebo hovoria, že nie sme ešte pripravení, ale veď starý školský zákon už bol toľkokrát novelizovaný, že ten nový nám určite neuškodí.

Materské školy sú od 1. septembra 2008 zaradené medzi ostatné druhy škôl. Poskytujeme predprimárny stupeň vzdelania v súlade s medzinárodnou klasifikáciou vzdelávania ISCED 0.

Som rada, že aj na Slovensku sme začali brať vzdelávanie dieťaťa vo veku od 3 do 6 rokov vážne. Pretože to, čo dieťa môže a má zvládnuť v tomto veku, mu budeme zbytočne vštepovať neskôr. Dieťa má aktivitu v sebe, túžbu pýtať sa, klásť otázky, poznávať. Ak dieťa nechávame pasívne v domnienke, že má na všetko ešte čas, budeme radi, ak mu tá pasivita nezostane na celý život. Nový školský zákon nám dáva možnosť koncipovať a nasmerovať program tým smerom, ktorým by sa tá-ktorá škola chcela uberať. Napríklad v našom regióne by sme sa mohli zamerať na environmentálnu výchovu, ochranu zvierat, prírody.

Možno každá škola by sa mohla zamerať na ochranu dieťaťa. V školstve sa stále hovorí o alarmujúcom správaní nielen pubescentov, ale aj malých detí, o ich amo-

rálnom správaní, o drogách. Ale to je len zdôrazňovanie následkov. Ak nám skutočne ide o našu budúcu generáciu, pozrime sa, čo je príčinou takéhoto správania, neprehadzujme zodpovednosť za výchovu z učiteľov na rodičov a opačne. Podieľajme sa na výchove spolu, škola by mala dotvárať výchovu v rodine, nikdy nie nahrádzať. Detstvo je osobitnou a nenahraditeľnou etapou života, ale na nás záleží, či sa postaráme o to, aby bolo aj krásne a nezabudnuteľné.

Zuzana Škulcová

Štúrovské pamätníky v trenčianskom regióne

(úryvok)

V súvislosti so štúrovsko-hurbanovskými tradíciami sa žiada spomenúť s Beckovom susediacu dedinu Kálnicu. Ďalšou Hurbanovou krstnou mamou sa stala Zuzana Viktoryová, rod. Pušjerová, manželka mlynára Štefana Viktoryho z mlyna Na Darane (Daranských mlyn). Vo svojich pamätiach ju J.M. Hurban spomína ako láskavú osobu, ktorá ho naučila poznávať krásu nášho slovenského jazyka, slovenských ľudových piesní, učila ho láske ku svojmu ľudu a národu, k jeho kultúre a spolupatričnosti. Je na škodu, že v tejto lokalite nie je žiadna pamätná tabuľa dokumentujúca tieto vzťahy. Primeraným spôsobom ich však vystihuje ex-

pozičný celok v tamojšej pamätnej izbe.

PhDr. Milan Šišmiš

(viac sa dočítate in: Beckovské noviny č. 4/2008 a v Beckovské noviny č. 5/2008).

Naša poznámka: Aj Kálnica sa hlási k dedičstvu J.M. Hurbana – OZ schválilo nový názov nedávno upraveného miestneho parku - Park J.M. Hurbana.

A na Ostrom vrchu bol minulý rok ku Dňu Ústavy SR vztýčený slovenský dvojkríž, ktorého história súvisí s osobou J.M. Hurbana a so snahou slovenského národa o svojbytnosť v rokoch meruôsmych. Druhé stretnutie sa konalo 31.8.2008 – viď príspevok na str. 9. (b)

Moji milí Kálničania!

Dovolila som si Vás osloviť „moji“, pretože počas šiestnástich rokov, ktoré som strávila medzi Vami, som sa tešila na každý deň do práce.

Veľké poďakovanie patrí aj mojim bývalým kolegyniam Milke Pasienkovej a Milke Dovinovej a súčasným Janke Mikušovej a Božke Kováčovej za vytvorenie príjemnej a veselej atmosféry. Odchádzam z Kálnice na inú poštu, ale všetci zostanete v mojom srdci.

Vaša, už bývalá, vedúca pošty

Eva Gondárová

Oslavy SNP a Dňa Ústavy na Ostrom vrchu – 31.8.2008

V rámci osláv 64. výročia SNP a Dňa Ústavy sa v Kálnici dňa 31.8.2008 uskutočnila spomienková slávnosť na Ostrom vrchu. Udalosti sa zúčastnilo dohromady 50 ľudí, prevažne starší ľudia. Najstarší účastníci boli vo veku 89, 88 a 84 rokov. I v tomto vysokom veku sa im podarilo vyšlapať zo zrubu na Izbe na Ostrý vrch, do výšky takmer 900 m.n.m. Ukázal sa im tu nádherný pohľad na okolité Považie, od Čachtíc cez Nové Mesto až po Kálnicu. Spomienkovú slávnosť zahájil starosta obce Ing. Miroslav Borcovan. Privítal a poďakoval všetkým zúčastneným, vrátane starostov Pobeďima, Hrádku, Novej a Staršej Lehoty i zakladateľa spoločnosti pre zachovanie tradícií Slovenskej republiky - Ing. Jána Kahana. „Stretávame sa tu už po dru-

hý krát“. Prvý krát to bolo vlni, keď tu bol vztýčený Slovanský dvojkríž. Nasledovali básne, hymna - Nad Tatrou sa blýska. Našťastie sa neblýskalo, bolo nádherné počasie, ktoré ešte viac umocňovalo príjemnú a priateľskú atmosféru.“ Zúčastnení boli oboznámení aj s históriou a myšlienkou vzniku vztýčenia dvojkríža. História je spojená predovšetkým s účinkovaním Jozefa Miloslava Hurbana a jeho snahou o svojbytnosť slovenského národa. Snahou, keď sa ako prvý predseda novovytvorenej Slovenskej národnej rady v roku 1848, t.j. pred stošesťdesiatimi rokmi, snažil spolu s ostatnými štúrovcami i so zbraňou v ruke obhájiť vytvorenie SNR. Hurban rád chodieval do Kálnice ku krstným rodičom - mlynárom Viktorovcom - a so sedliakmi často beseďoval o fažkom údele poddaného ľudu. V jeden deň bol Kálničanmi korunovaný za slovenského kráľa. Kálničanom prisľúbil, že štúrovská družina v Prešporke raz zatrasie celým Slovenskom a vybojuje právo a slobodu pre poddaných. Na svoj sľub nikdy nezabudol. Pri príležitosti týchto osláv bola odokrytá i pamätná tabuľa, aby sa aj pútnici prechádzajúci okolo dozvedeli, prečo tu bol postavený tento kríž.

„Nech táto pamätná tabuľa, ktorú sme tu pripravili s majstrom Bolebruchom na večnú pamiatku, pripomína okoloidúcim pútnikom túto skutočnosť.“ „Toto miesto je i súčasťou bývalého povstaleckého územia spájajúce Považský Inovec a Panskú Javorinu, kde operovali partizánske zoskupenia. Popri nich v týchto horách našlo útočisko i mnoho prenasledovaných občanov vtedajšou vládnu mocou a Nemcami. Do Kálnice hneď po vypuknutí povstania bol prevezený materiál z Nového Mesta nad Váhom, z ktorého boli postupne vyzbrojované partizánske oddiely. Obec Kálnica bola zaradená do zoznamu ôsmich obcí zamorených partizánmi“ – vysvetľuje starosta Borcovan. „Hovorí sa, že o tom ľudia, najmä mladší už málo vedia. Národ, ktorý nepozná svoju minulosť, dejiny, históriu a nepoučí sa z nej, prežije ju nanovo. Preto vyzývam najmä mladších, zaujímajte sa o tieto udalosti zo všetkých strán, z rôznych uhlov pohľadu. Snažte sa o nich vedieť čo najviac. Len tak pochopíte, prečo to bolo a aký to malo význam.“ – dokončil Štefan Jurík. Nasledovalo odspievanie hymnickej piesne Kto za pravdu horí a zapísanie sa prítomných do pamätnej knižky, v ktorej je spísaná i história vzniku dvojkríža. Oslavy pokračovali v priateľskej atmosfére opekaním špekačiek pri turistickom zrubu na Izbe. Verím, že sa i okoloidúci pútnici, ktorí sa zastavia na Ostrom vrchu, zamyslia nad minulosťou a o to viac si budú vážiť vlasť, za ktorú v minulosti Slováci bojovali.

Martin Markech

Text na pamätnej tabuli:

I postoj pútnik a načerpaj tu silu, keď pohľadom hľadiš túto krásnu slovenskú krajinu. Dedinka Kálnica pod Tebou tu leží, v ktorej vznik myšlienky o svojbytnosti slovenského národa J. M. Hurbanovi prináleží. Nech tento slovenský kríž chráni i Tvoje kroky nielen dnes, ale i po nasledovné roky.

Park Jozefa Miloslava Hurbana pred dokončením

Uznesením Obecného zastupiteľstva v Kálnici revitalizovaný miestny park dostal i svoje pomenovanie: Park Jozefa Miloslava Hurbana. Toto pomenovanie nie je náhodné. Prírodzene nadväzuje a pripomína hurbanovskú tradíciu a pekný vzťah, ktorý J.M. Hurban ku Kálnici mal a ktorú sa snažíme udržať a pripomínať. Pripomínať si ho nielen ako 1. predsedu

Slovenskej národnej rady ale i ako spolutvorcu slovenského jazyka a slovenskej svojbytnosti. A túto históriu nám pripomína i slovenský dvojkríž na Ostrom vrchu a pamätná tabuľa pri ňom, ktorú sme tento rok na Deň Ústavy SR osadili a ktorú majster Mgr. J. Bolebruch s láskou vyrezal.

Po dobudovaní parkoviska, spojovacieho chodníka k škole, osadení výstražných tabulí, zemných úpravách so zatravnením a rozmiestnením veľkých kameňov park začína mať plánovaný vzhľad, ktorý chceme na jar dotvoriť. Kamene sa upravujú a uložia tak, aby sa na ne a medzi ne dali upevniť oddychové lavičky, pričom obrastajúce lipy vytvoria požadovaný tieň. Udržovaný trávnik vytvorí vhodné prostredie pre hranie sa hlavne menších detí zo školy a škôlky. Na pekné samorastové pútače zverejníme časť histórie a dokumentácie vzťahu J.M. Hurbana k našej obci. Od neho sa pokúsime v ďalšej etape z našej obce v spolupráci s obcou Beckov zriadiť náučný chodník cez Hrabovnik až do Beckova .

Park by sa mal predovšetkým páčiť Vám, Vážení spoluobčania, a preto budeme radi, ak napomôžete radou resp. nápadmi, ako by sa dal ešte k spokojnosti Vás dotvoriť. Návrhy nám podajte na obecný úrad písomne alebo upovedomte o nich svojho poslanca osobne.

Ing. M. Borcovan

Z činnosti MO JDS v Kálnici v roku 2008

Naša organizácia má v súčasnosti 125 členov. V priebehu tohto roku naša činnosť spočívala v týchto akciách:

V klubových priestoroch sme 27. septembra 2008 uskutočnili priateľské posedenie pri harmonike a opekaní. Súčasťou tohto posedenia bola prednáška o produktoch včiel a ich využívaní v domácnostiach, spojená s diskusiou a ochutnávkou medu. Prednášku predniesol pán Tibor Valovič. Bola veľmi zaujímavá a poučná, čoho dôkazom bolo aj diskutovanie našich členov. Posedenie sa nieslo vo veľmi dobrej nálađe, ktorú harmonikou spestroval pán Igor Jelinek a spevom naši členovia. Tohto posedenia sa zúčastnilo skoro 60 členov. Nakoľko sme nezisková organizácia občerstvenie sme zabezpečili niečo z našich financií a niečo od stálych sponzorov, od pani Viery Starčevičovej, pána Libora Potočka a manželov Gulovcov, za čo im ďakujeme.

V dňoch 2. a 3. októbra 2008 sme usporiadali brigádu na cintoríne. Čistenie a natieranie oplotenia a kríža, potom 13. októbra 2008 čistenie a umývanie okien a vnútra na dome smútku po maľovke. Týchto brigád, ktoré sme vyhlásili aj v rozhlase, sa zúčastnilo 26 občanov, z toho 23 členov JD.

Po skončení týchto prác, ktoré sa nám úspešne podarilo porobiť, sme sa dohodli, že ku kálnickým hosťom usporiadame výstavu ovocia, zeleniny, kvetov, včelích produktov, aranžovania a prác detí z Materskej školy. Výstava sa nám vydarila vďaka spoluobčanom, ktorí prispeli svojimi produktmi. Po skončení výstavy sme všetko, čo bolo na jedenie, dali deťom do školskej jedálne. Ďakujeme všetkým, ktorí pomohli výstavu svojimi produktmi pripraviť.

V priebehu roku sme usporiadali 3 predajné akcie 2 x so spevom. Za prevedenie týchto akcií sme získali pre naše zariadenie súpravu nožov a súpravu hrncov.

V roku 2007 sme mali výročnú schôdzu spolu s obcou a financie, ktoré vyberáme, sme použili na do vybavovanie klubu a nákup tanierov.

V letnom období sa nám nepodarilo usporiadať zájazd nakoľko boli veľké teploty a mali sme obavu, koľko členov by sa bolo zájazdu zúčastnilo. Budeme musieť vybrať vhodný termín a nechať to na letné mesiace.

Na výročnej schôdzi, ktorá sa konala 29. novembra 2008 v Kultúrnom dome sa zvolil nový výbor, ktorý pripraví plán činnosti pre budúci rok o čom vás budeme informovať.

Ing. Eva Borcovanová

Kálničania sa pyšnili

Členovia výboru obecnej organizácie zväzu dôchodcov Slovenska v Kálnici sa už dávnejšie pohrávali s myšlienkou usporiadania výstavy, na ktorej by občania Kálnice mali príležitosť prezentovať pred zrakmi širšej verejnosti výsledky svojho úsilia v pestovaní ovocia, zeleniny i kvetov. Hoci s takýmto podujatím ešte nemali skúsenosť a nevedeli odhadnúť reakciu občanov, rozhodli sa zorganizovať výstavu ovocia, zeleniny a kvetov v jesennom období počas kálnických hodov, keď si ľudia doprajú viac oddychu a menej sa venujú fyzickej práci. Na výzvu výboru organizácie občania už od štvrtka 23.

októbra 2008 začali zapíňať priestory Klubu dôchodcov v Kálnici vzorkami ovocia a zeleniny. Výstava, ktorú za prítomnosti starostu obce pána Ing. Miroslava Borcovana otvoril predseda organizácie pán Samuel Hladký v sobotu 25. októbra 2008 trvala do pondelka 27. októbra 2008. Na jej zorganizovaní sa okrem predsedu podieľali aj ostatní členovia výboru, ako p. Ing. Eva Borcovanová, Anna Krchnavá, Margita Važanová či Ivan Kulich i viacerí členovia organizácie, ako pani Janka Hladká, Emília Kulichová, Anna Batková a iní.

Na výstave bolo okrem kvetinovej výzdoby vystavených najmenej 600 kusov ovocia, zeleniny, ale i vzoriek medu. Výstavu vhodným spôsobom doplnili výtvarné diela žiakov materskej školy i ukážky venčekov a kvetinovej výzdoby určenej na hroby z dielne kvetinárstva Slniečnica pani Tvaroškovej z Nového Mesta nad Váhom.

Na výstave sa občania Kálnice prezentovali 36 odrodami jablák. Z nich nebola vystavená žiadna krajová odroda. Najčastejšie to boli odrody Ontário, Jonatan, Spartan, Golden delicious, ale i modernejšie odrody ako Selena, Angold, Delor alebo Rosana. Okrem jablák na výstave bolo možné obdivovať v rôznych variáciách a odrodách

dule, mišpule, orechy, gaštany jedlé, figy, kiwi, hrozno, viaceré odrody stolových i okrasných rajčín, úžitkové i ozdobné papriky, mrkvu, petržlen, zeler, redkovku, kale-ráb, zemiaky, kel, jahody, cibuľu, cesnak, baklažány, 20 odrôd ozdobných tekvic,

chryzantémy, muškáty a iné druhy kvetov vystavené v ikebanách. Najväčším vystaveným exemplárom bola 40 kg vážiaca tekvica odrody hokaidó zo záhrady pána Tibora Urbana.

Kálnických včelárov zastupovali páni Alexander Rabatin a Tibor Valovič, ktorí vystavili viaceré druhy včelieho medu a pochválili sa aj získanými certifikátmi a úspešnou prezentáciou výrobkov kálnických včelárov vo svete.

Na výstave sa 37 vystavovateľov prezentovalo 107 vzorkami ovocia, zeleniny a kvetov. Najväčším počtom 18 vzoriek sa prezentoval predseda organizácie pán Samuel Hladký. Počas pekných slnečných jesenných dní babieho leta si výstavu počas soboty, ale najmä nedele prišlo pozrieť viac ako 200 návštevníkov. Výstavu navštívili aj viacerí z hodových hostí, známi i rodinní príslušníci, zväčša pôvodom Kálničania.

Organizátori sledovali výstavu viacerou cieľov. Okrem cieľa didaktického spoluobčania pootvorili pomyslené dvere do svojich kuchýň a umožnili verejnosti viac sa dozvedieť o svojich pestovateľských tajomstvách. Odhalili, čomu sa venujú vo svojom osobnom voľne, čo umožnilo lepšie sa vzájomne poznať. Nemalý význam má aj skutočnosť, že všetky vystavené exponáty išli v prospech materskej školy v Kálnici.

Touto cestou treba organizátorom výstavy za vynaložené úsilie pri organizovaní tohoto podujatia poďakovať. Odozva, s akou sa výstava stretla, sa azda stane inšpiráciou pre založenie novej tradície v obci.

Ing. Vladimír Vítaz

Prešiel som bránou smrti

Pripomínali sme si výročie SNP ako významnej dejinnej udalosti v histórii slovenského národa. Mnohých tých, čo ho priamo prežili, sprevádzali ťažké spomienky celý život tak, ako i nášho rodáka už nebohého p. Adama Kváčala.

Pred niekoľkými rokmi sa mi dostal do rúk dokument, v ktorom náš občan, už nebohý, Adam Kváčala žiadal o uznanie jeho účasti v odboji proti fašistom a udelenie 255/46 - uznania za činnosť v protifašistickom odboji. Toto uznanie a neskoršie ani odškodnenie mu nebolo udelené z dôvodu, že bol členom a veliteľom Hlinkovej gardy v Kálnici ešte pred mobilizáciou do SNP, čo i v žiadostiach uviedol a netajil sa s tým.

Uvádzal, že sa snažil ľuďom pomáhať, a preto i vďaka tejto skutočnosti z Kálnice Nemci nikoho nevzali a ani nevyšetrovali. Mal silný pocit krivdy.

Od pozostalých mi boli po určitej dobe postúpené niektoré jeho dokumenty, medzi ktorými bola i fotografia z Prahy. Na nej je skupina zachránených slovenských vojakov zajatých po potlačení povstania, ktorí prežili pochod smrti z koncentračného vyhladzovacieho tábora smrti Stutthof. Po karanténe sa dali odфотографovať pri pamätníku Jana Husa v Prahe. Medzi nimi - 164 zachránenými vojakmi, bol i náš rodák Adam Kváčala. Zaujímavá na tom bola tá skutočnosť, že títo slovenskí vojaci vôbec v tej dobe a ešte dlho po vojne nevedeli, v akom tábore to vlastne boli. Vedeli len to, že to bolo niekde blízko Gdansk v Poľsku. Nakolko evidencia o nich, ako i o celom transporte neznámych cca 1600 slovenských zajatých povstalcov, bola pri likvidácii tábora zničená, nebola ani možnosť preukázať ich pobyt v tábore.

Vtedy som sa začal zaujímať o jeho osud i o to, za akých okolností sa dostal do nemeckého zajatia. Pomohol mi v tom článok v časopise Život, v ktorom bola uverejnená totožná fotografia, meno autora článku i informácia, že autor Pavel Ukrop pripravuje knihu spomienok, ktorú sa mi po čase podarilo i získať. Má názov „Slováci v Stutthofe“ alebo „Prešiel som bránou smrti“. Na Pavla Ukropa ma upozornila i Boženka Bolechová, ktorá sa s ním stretla na liečení.

V nej, pod poradovým číslom 105 v zozname zachránených 165 vojakov, je uvedený meno Adam Kváčala, nar. 8.4.1912, bytom Kálnica, kmeňovej príslušnosti k delostreleckému pluku č. 12, evidovaný pod zajateckým číslom 368.

Z ďalších dokumentov som sa dozvedel, že 17.7.1944 dostal povolávací rozkaz do Kežmarku, kde i nastúpil k 12. delostreleckému pluku, k batérii, kde veliteľom batérie bol kapitán Oskar Jelen. Pri vypuknutí povstania sa s delostreleckou batériou presúva k Banskej By-

trici, k obci Kinceľová. Niekoľkokrát mal možnosť odísť domov, ale on zostal pri batérii a bojoval s ňou až do potlačenia povstania, kde bol i zajatý. Zajatý, spolu s ďalšími vojakmi a zaradený do transportu zajatých slovenských vojakov - do transportu smrti. Cez Kremnicu a Hornú Štubňu boli hnaní pod nemeckou eskortou pešo do Turčianskych Teplíc. Tu, na rozmočenom futbalovom ihrisku, v zime, blate a daždi, bez prístreška, museli prestáť nekonečné dva dni a noci. Jeť dostali len to, čo im obyvatelia priniesli a čo sa im podarilo vyhrabať zo zeme.

Tieto udalosti počas priebehu a potlačenia i strastiplnej cesty slovenských zajatcov, potvrdzuje i svedectvo Michala Potočka z Modrovej, ktorý bol i s ďalšími krajanmi v uvedenom transporte, čo bolo opísané v KOPANIČIAR expres, v článku do dňa 4.9.2007 pod názvom K domovu po Ceste smrti.

Po sústredení a zaevidovaní ich nahnali na blízkej železničnej stanici v Diviakoch do uzatvorených dobytčích vagónov. Do každého po 65 vojakov, takže nebolo sa kde ani postaviť, nie to ešte sedieť alebo ležať a transport sa pohol. Nikto nevedel kam. S malými prestávkami na osobnú potrebu dorazil do koncentračného tábora - tábora smrti.

Tábora Stutthof, z ktorého neexistoval návrat. Bol to vôbec prvý koncentračný tábor zriadený na poľskom území za účelom likvidácie Poliakov už v októbri r 1938. Bol to najťažší nemecký koncentračný tábor, postavený v nehostinnom teréne v bažinách a rašelinisku. Počas jeho činnosti sa rozrástol na ploche 120 ha a jeho kapacita mala dosiahnuť sto tisíc zajatcov. Jeho bránou prešlo viac ako 120 tis. zajatcov, z ktorých 65-75 tis. zahynulo. Koncentračný tábor bol oslobodený ako posledný dňa 10.mája 1945.

V ňom zahynulo i 1300 zajatých slovenských vojakov. Zvyšok - 397 zajatcov, ktorí prežili, bol zaradený, pred oslobodením tábora, do pešej kolóny a vyhnaný z tábora. Ako transport smrti určený na postupnú likvidáciu hladom a krutým pochodom nehostinným krajom, bez stravy, bol hnaný cestou ne-ciestou takmer 20 dní. Denne museli prejsť 20 až 30 km. Kto zaostal alebo protestoval, bol nemilosrdne zastrelený. A transporty, ako blúdiace kolóny bez cieľa, sa navzájom stretávali. Kruté podmienky tohto pochodu prežilo len 165 zajatcov. O podmienkach v tábore sa pre jeho krutosti nedá písať. Spomienky naň nedali spávať tým, čo ho prežili, celý život.

Preto som napísal i túto pripomienku, ako čiasťtočné vrátenie určitého, doposiaľ nesplateného, dlhu spoločnosti voči nášmu spoluobčanovi.

Naša povojnová a mladšia generácia nezažila tieto hrôzy, a preto ani nevie precítiť, aké krutosti človek voči sebe za nejakým vyšším cieľom dokáže vykonať. Dozvedáme sa o nich len sprostredkovanne. Svet sa nepoučil, o čom svedčí tragédia bývalej Juhoslávie, Iraku a ďalších krajín. Nemal by zabúdať, ale mal by si brať poučenie i z tejto hroznej doby tak, ako to povedal i poľský básnik Fenikovsky:

*Nech z pokolenia na pokolenie
ide náš výstražný hlas!
O pamäť ide, nie o pomstu -
prosia naše tiene.*

Ing. Miroslav Borcovan

DRÁMA NA CIPCOCH

Nedeľa 21. septembra 2008 bol obyčajný sviatočný deň, ako mnoho takých v čase odchádzajúceho leta. Podobne, ako veľa iných občanov, som sa rozhodol stráviť zopár hodín v prírode pripravujúcej sa na príchod jesene. Na vychádzku do poľovného revíru som zobral aj spoločníkov, mojich dvoch jazvečikov. Na vychádzke som plánoval obísť Rybníky a cez Milovec sa vrátiť do dediny. Bolo tiché septembrové ráno. Prvé lúče slnka, ktoré sa predrali ponad hrebeň Považského Inovca pozlátili krajinu slnečným svitom. Nič nenasvedčovalo na drámu, ktorá sa tu odohrala iba pred niekoľkými hodinami. Slnečnými lúčmi ožiarenú lúku na Cipcoch narúšala výrazná hnedastá škvrna.

Z Husárovej sa škvrna podobala na zajaca čipiaceho v pekáci, skrývajúceho sa pred bystrým zrakom lišky. Pomalým krokom som prešiel pred Farkaškou popod les smerom ku Kubišovým sadom. Na nepoporanom poli boli zreteľné čerstvé stopy, ktoré nenechali pokojných mojich dvoch jazvečikov, ktorých som iba s problémami udržal na vodiacom remeni. Boli to stopy, ktoré tu pred niekoľkými hodinami zanechala jelenia zver prechádzajúca na denný odpočinok po výdatnej nočnej paši v porastoch kukurice na Dolnej Kálnici.

Tento septembrový čas je časom jelenej lásky, keď sa po tisícročia opakuje strhujúce divadlo zrodu nového jelenieho pokolenia. Dospelé jelene v tomto období vyhľadávajú jelenice schopné párenia, udržiavajú ich v malých čriedach a nasledujú ich pri ich nočných pochodoch za potravou, pričom s veľkou agresivitou odháňajú potenciálnych sokov a pritom sami prijímajú veľmi málo potravy. Že jelenia ruja prebiehala pred niekoľkými hodinami aj na miestach, kadiaľ som prve prechádzal, nebolo pochyb. V čriede jeleníc bola aj jedna dospelá rujná jelenica, ktorá vodila svojho sotva päťmesačného potomka. Mladý šantiaci jelenok ešte nechápal nezvyklý ruch, na ktorý ho jelenica nemala ako pripraviť a ktorý mu naháňal strach. Ručanie rujného jeleňa ho lákalo, preto sa ešte viac primkýnal ku svojej matke, u ktorej hľadal ochranu. Rujnému jeleňovi, ktorého privábila neodolateľná vôňa jelenice, sa však mladý jelenok videl byť neželaným sokom. Vo svojej prirodzenej agresivite nebral ohľad na nič, čo by mohlo prekaziť naplnenie zdedených pudov. Potreboval sa zbaviť nahromadenej energie. Parohmi bil do okolitých krov, na lúke vyrýval trsy trávy. Svoj útok zameral aj voči vylakanému jeličňaťu. Jelení paroh ostrý ako dýka, zasiahol jelenka do hlavy tak nešťastne, že slzníkom prenikol do lebky, zlámal kosti jarmového obľúka a cez spodinu lebečnú prenikol do mozgu. Mláďaťu sa podlomili nohy a v zlomku sekundy kleslo na zem. Jeleň sa ešte uistil štuchancom do stehna a až potom obrátil pozornosť na objekt svojej jelenej lásky. Jeličňa sa v poslednom kŕči schúlilo do kľbka, hlavu si pritlačilo k boku a posledný raz vydýchlo.

Tak som ho našiel ležať vo vysokej tráve. Vyzeralo akoby bolo práve zaspalo. Jeho matka, stará jelenica, určite nechápala, prečo sa jej nezbedné vždy šantiace mláďa nehýbe z miesta, prečo ju ako vždy nenasleduje. S blížiacim sa brieždením sa jelenia spoločnosť pomaly pobrala do lesa, iba jelenica neisto postávala a čakala na svojho jeličňa. Keď sa však prvé lúče slnka začali predierať ponad chrby inoveckých hôr, pobrala sa aj ona po stopách čriedy na denné stanovište niekde v Suchých potokoch.

Stojac nad mŕtvolkou jeličňaťa som si živo vybavil drámu, ktorá sa tu odohrala pred niekoľkými hodinami. Možno ten, ktorý ho pred rokom splodil, mu jedným neľútostným úderom zobral život. Živo som si dokázal predstaviť drámu, ktorú nočná temnota ukryla pred zrakmi ľudí. Drámu, ktorá sa odohrala podľa scenára napísaného neľútostnou prírodou.

Ing. Vladimír Vířaz

PETER ONDREJOVIČ - CESTOVATEĽ A HOROLEZEC Z BECKOVA

Predstavovať Petra Ondrejoviča (1963) občanom Kálnice a našim čitateľom zaiste nie je potrebné. Je jedným z najznámejších Beckovanov, poznajú ho nielen v rodnej obci, kde každé malé dieťa vie, kde býva. Peter rád prezentuje čo-to o svojom živote a práci pri rôznych príležitostiach, napr. často účinkuje na besedách v školách alebo aj na Beckovských letných slávnostiach, kde prezentuje svoje cesty po Latinskej Amerike, Afrike či Ázii premietaním filmov a diapozitívov, ale možno ho počuť a vidieť v rozhlase a v televízii. Pamätáme si napr. premietania dnes slávneho filmu Omo - cesta do praveku. Odvtedy vznikol ďalší film Amazonia vertical, opäť v spolupráci s Pavlom Barabášom,

vo svete uznávaným režisérom dokumentaristom. Minuloročné leto Peter prežival v Novej Guiney, urobil množstvo fotografií, na ktorých zachytil možno posledné okamihy prirodzeného života Papuáncov žijúcich na úrovni doby kamennej, pôvodných obyvateľov krajiny. Civilizácia nadržateľne vstupuje do života prírodných kmeňov, aby ich prerobila na svoj „vzor“, ako sme mohli vidieť napr. aj v spomínanom filme Omo - cesta do praveku.

Zamyslenia Petra Ondrejoviča o jeho práci:

Ako si sa dostal ku skalám a horolezectvu? Čo bol prvý podnet?

Podnetom bola túžba mladého človeka po dobrodružstve a prekonávaní samého seba. Každý nosí niečo v sebe a podnet vždy príde. Dôležitá je len naša rozhodnosť neudusiť v sebe svoje túžby. Využil som prvú príležitosť a so spolužiakom sme si v sedemnástich vyliezli dominantu Beckova - hradné bralo, okolo ktorej som celé detstvo chodil do školy. Bol som síce hrdý, že som to dokázal, ale aj sklamaný, že to nebolo až také ťažké. Začal som potom veľmi intenzívne s lezením a rýchlo som pochopil, že je to vášeň o prekonávaní či porážkach samého seba. Horolezectvo okrem športu prinášalo kus dobrodružstva, mnoho slobohy, vandrovanie v prírode a úžasné kamarátstva. V tých časoch mi dalo aj možnosť pozrieť sa za hranice červenej gubernyje. Pre mnohých z nás to bol silný motivačný faktor zlepšovať sa a dostať sa do

výkonnostnej špičky. Len tak sa v osemdesiatych rokoch otvárali možnosti výjazdov niekde von, napríklad dostať sa do Álp a inde. Horolezectvu som prepadol na krásnych 12 rokov mladosti.

Aký bol Tvoj najväčší úraz? Koľko ich bolo doteraz?

Najväčší úraz som našťastie

nemal a rád by som sa zaobišiel bez tejto skúsenosti. Mal som zato mnohé mementá, kedy anjel strážny ma podržal, za čo som mu vďačný. Po takom jednom páde z výšky 35 metrov som s rozbitým členkom pochopil a zobral varovanie. Prestal som s intenzívnym horolezectvom. Začal som sa venovať tým túžbam, ktoré som nosil v hlave, ale na ktoré som predtým nemal čas. Najviac je to cestovanie, občas paragliding a občas divá voda. Dnes sa už nikam neženiem a robím to viac - menej rekreačne, z pasije.

Stáva sa, že pri výpravách víťazí nad Tebou strach? Máš rešpekt, ako ho premôcť?

Všetko je v hlave. Aj strach, ktorý je limitujúci a ktorý má každý. Ibaže každý má hranice strachu a pohody niekde inde. Skúsenosti a zdravé odhodlanie nás posúvajú. Pamätám si zo svojho horolezeckého obdobia, že nie tak sila, ale odhodlanie a psychika rozhodovali o mojich výkonnostiach. Pred 20-timi rokmi sme robili v skalných stenách "morálové prvovýstupy", ktoré dodnes, kedy sú sú-

časní lezci ďaleko trénuvanejší, majú len veľmi málo opakovaní. Svaly nestacia na morál! Aj odhodlaný chrab-

ý Dávid premochol mocného Goliáša. Dobrá psychická príprava z tých rokov sa mi mnohokrát zúčila pri adrenalínových vzruchoch, ktoré prichádzajú pri všetkých outdoorových aktivitách, ktoré robím. Trochu sa vybáť a dokázať s tým bojovať - ukočrovať mierne riziko pre vlastný pocit vzrušujúceho dobrodružstva je dnes krédom stoviek ľudí robiacich podobné aktivity v prírode. Rafting, kaňoning, paragliding, horolezectvo, skalné lezenie a iné sa vďaka aktívnemu kontrolovanému adrenalínu stávajú ohromne populárne.

Premôcť strach je zle položená otázka, skôr by som povedal, že je príjemné sa s ním popasovať. Niektorý strach prežíva už pri televízore, pritom sa do takéhoto prostredia nijako nemôže dostať. Pritom ja dobre viem, že filmári nesmierne pridramatizujú. Mnohé veci sú oveľa menej nebezpečné, ako sa prezentujú. Jeden môj kamarát trefne hovorí, že najhoršia smrť je z oplašenia. To potvrdzuje to, s čím som začal - všetko je v hlave.

Ide pri výpravách niekedy o život?

Tak ako sa traduje, ak nejde o život, ide o h... Dnes volím podstatne menšie riziká. V mladosti, kedy som sa dral do horolezeckej špičky, to niekedy bol vabank.

Stalo sa, že si už akciu chcel vzdať?

Ak tá vec stojí za to a na nej záleží, tak bojujem do posledného výstrelu! Inokedy je rozumné držať sa Napoleonovej múdrosti, že útek je zbabelý, ale osožný. Život, aj ten outdoorový, je vždy o hľadani rozumnej cesty.

Čo Ťa v súčasnosti najviac láka? Aké tajomstvá a krajiny?

Teraz ma lákajú zvieratá v ohrození. Znepokojuje ma naše ľudské, koristnícke, krátkozraké konanie. Voči zvieratám, aj voči našim vnúčatám. Najviac? To nebudem prezrádať.

Ktorá je Tvoja srdcová krajina a prečo?

Planéta Zem! Mám rád mnohé prírodné či historicky bohaté i zaostalé krajiny. No a tá moja zem sa točí okolo Beckova - samozrejme. Na

Beckov som nesmierne hrdý a mám aj na čo!

Najzvláštnejšia vec, ktorá sa udiala v Tvojom živote, trebárs aj nevysvetliteľná?

Je to asi mnohonásobné pozorovanie, že udalosti okolo nás nie sú vecou náhody, ale dejú sa ako je to dané. Poznannie, že od života dostávame skúšky a skúšky sú naše príležitosti sa niekam posunúť. Niektorý sa im vyhýba, niektorý s nimi zápolí. Našou úlohou je, myslím, obstať v tomto kolobehu so ctou. Je to ako na divokej rieke - buď nás rieka života zdolá-prefacká, či pritočí, alebo sa cez búrlivé pereje preplavíme a obohatení ideme ďalej. Nie vždy je náš osud len v našich rukách. Kruh sa uzatvára - ale to už je táboráková filozofia.

S kým by si si rád vymenil život alebo v ktorej dobe by si chcel žiť?

Závidím mnohým cestovateľom minulosti, ktorí zažili ešte to pole neorané, keď všade bolo plno zvery a prírodné národy boli také bežné a prirodzené. Ich civilizovanie, integrácia, nás rôznymi cestami ochudob-

nila o neopakovateľnú farebnosť tohto sveta. Skupujem po antikvariátoch takéto knižné skvosty.

Z histórie ma nadchla aj slovenská história. Po prečítaní „Rytiera a jeho kráľa“ som hrdý na udatných Stiborovcov. Mimo chodom, Stibor I. dostal Beckov do daru od cisára Žigmunda 16. júla, a to je aj deň môjho na-

rodzenia - taká hrejivá symbolika. Teda nielen cudzina, kam cestujem, ma zaujíma. Aj samotné Slovensko bolo za čias našich starých otcov podstatne zaujímavejšie a farebnejšie, ako je dnes. Každý kraj, región, dedina mal osobitý kraj, zvyky, dialekt. Jediné, čo nám ešte ako-tak zostáva, je krajové nárečie. Preto som hrdý na naše beckovské výrazy a s Beckovanmi, ale aj s kamarátmi sa rozprávam zásadne po beckovsky. Uniformu spisovného prejavu beriem do úst až z nutnosti.

Ako vznikla spolupráca s Pavlom Barabášom?

Jednoducho tak, že on tiež vyšiel z horolezeckej pospolitosti, a tak sa poznáme 20 rokov. Vedel som, že mám typ na dobrú expedíciu, a tak som ho pozval a vznikol film Omo - cesta do praveku. Myslím si, že to bola pre nás všetkých expedícia snov. Som šťastný, že on tú tradičnú Afriku tak citlivo zachytil. Dnes je to kultový film slovenského outdooru. Druhý náš projekt, Amazonia vertical, bola moja srdcovka! Krásna

príroda na stolovej hore vo Venezuele, panenská stena, vysoké vodopády, proste rozprávková divočina. Predtým som tam už točil dvakrát s inými „kvázi“ filmármi, ale výsledok bol biedny alebo nijaký. Barabáš nezabudol na moju ponuku a v roku 2004 sa nám to podarilo ešte s krásnou Dankou a Vondom celé zrealizovať. Nebolo to vtedy pre mňa (už 11 rokov horolezeckého vyslúžilca) vôbec jednoduché, aby som v previsnutej stene, vysokej ako 5 Becovských skál, preliezal ťažký prvovýstup. Dochutené so všetkým tým korením dobrej výpravy do neznáma, z toho nakoniec bola nádherná expedícia a celkom pekný film.

Oba filmy – Omo a Amazónia – majú dnes desiatky filmových ocenení z celého sveta – viď: www.k2studio.sk.

Čo pripravuješ?

Nedávno som sa vrátil z výpravy na Novej Guinei, lebo som si zamienil, že ešte musím stihnúť ľudí, ktorí používajú kamennú sekeru, luk a šípy, pokiaľ ich nemilosrdný valec civilizácie nezmení na bezfarebnú otrhanú ľudskú masu tretieho sveta. Je to realita - boj s časom. Teraz už

realizujem ekonomickú expedíciu - to je taký tvrdý pracovný režim, aby som splatil dlhy a neohrozil svoju rodinu. Je to rovnako boj o prežitie, možno aj ťažší ako plavba v nároč-

ných peregach divokej rieky, malárické komáre, jedovaté hady a vysoké skalné steny.

Posledná otázka bude zo súk-

romia: si šťastne ženatý muž a 20. júla 2008 sa vám narodil syn Janko, ktorý dostal meno po Tvojom otcovi, známom dizajnérovi. Zdenka má korene v Kálnici, však?

Áno, moja žena Zdenka je dcérou Milana Pavlecha, ktorý spevia v DH Bodovanka a vnučka Jána Pavlecha, ktorý bol zberateľom ľudových piesní.

Ďakujem za odpovede.

Čo vedie človeka k tomu, aby dobrovoľne, z vlastnej vôle, ohrozil svoj život a zdravie? Je to naozaj len v génoch? Túžba po neznámom, po dobrodružstve, láska k riziku? Alebo je to láska k slobode a voľnosti, úžasná sila ľudského ducha prekonávať prekážky akéhokoľvek druhu zdánlivo bez praktického úžitku, ale s o to väčším nadšením. Vždy som Petra pokladala za jedného z najnormálnejších ľudí, akí kedy chodili po beckovských uliciach. Tvrdý tréning, húževnatosť a vytrvalosť, sila svalov aj ducha a predovšetkým schopnosť ísť za svojím cieľom, ktorý videl na iných miestach a v iných výškach, ako väčšina ľudí. Extrém, ale nie pre neho. Donútil sám seba ísť ďalej a vyššie a priviedol tam nielen svoje telo a myseľ, ale v strachu, v ohrození života premieňal sám seba. Hory ho naučili zdolávať prekážky aj v osobnom živote, nevzdávať sa a vytrvalosťou získať najcennejšie víťazstvá.

Peter, nech sú Tvoje cesty plné dobrodružstva a návraty domov vždy pod šťastnou hviezdou!

www.anakonda.sk

(b)

Životné prostredie a jeho ochrana

Žijeme vo svete protikladov. Ak je niečo biele, musí byť aj čierne, ak je niečo horúce, musí byť aj studené, ak je niečo ťažké, musí byť aj ľahké, atď., atď. Skrátka musí byť rovnováha.

Taoistické učenie hovorí o rovnováhe dobra a zla, noci a dňa, o rovnováhe v prírode a na Zemi. Táto rovnováha má platiť pre všetko. Na jednej strane je pozitívna energia a na druhej negatívna. Rovnováha musí platiť v každom z nás, na svete i vo vesmíre. Ak sa rovnováha poruší, nastávajú procesy na jej znovu obnovenie. To znamená, ak človek ochorie, naruší sa rovnovážna činnosť jeho organizmu a musí sa začať liečiť, ak sa neobnoví rovnováha, nastáva kolaps. Tak isto aj príroda. Je v prírode rovnováha? Prečo vznikajú častejšie a častejšie prírodné katastrofy a rôzne anomálie? Nie je to tým, že sa príroda začína liečiť a snaží sa zlikvidovať parazita, ktorí ju ničia? Nie je tím parazitom práve človek, ktorý pre svoje pohodlie neberie ohľad na životné prostredie? Bez uváženia možných následkov znečisťuje ovzdušie, vodu, odhadzuje odpady do riek alebo na ulicu, že svojím správaním napomáha narušovať práve tú potrebnú rovnováhu. Naša planéta je znečistená odpadom. Rozsiahle plochy zeme zaberajú skládky odpadu, ktorý ľudia denne produkujú.

Súčasní sú očividnými svedkami pustošenia pozemskej prírody, znečisťovania životného prostredia, ex-

panzívneho a čoraz intenzívnejšieho drancovania prírodných zdrojov s čoraz menším pocitom zodpovednosti za následky z toho vyplývajúce. Zároveň sú svedkami aj toho, že spustošená príroda tvrdo a nekompromisne dáva človeku pocítiť, že necitlivý, technokratický a v záseade koristnícky vzťah k nej nemôže byť neobmedzený, svojvoľný a beztrietny. Devastovaná príroda sa začína brániť svojou krehkosťou a únavou a práve vďaka tomuto novému civilizáčnemu rozmeru prírody človek musí zmofifikovať svoje sebavedomie a naduté opojenie z vlastnej moci. Chtiac-nehtiac už dospel do takého štádia, a to z celoplanetárneho hľadiska, ktoré vyžaduje zásadnú korektúru jeho vzťahu k prírodnému svetu ako celku. S rozvojom techniky začal človek zasahovať hlbšie (a bohužiaľ i bezohľadnejšie) do prírody. Exploatacia až ničenie prírody pri súčasnej populačnej explózií a vedeckotechnickom rozvoji postupuje už takým tempom, že hrozí vyčerpanie niektorých neobnoviteľných prírodných zdrojov a znehodnotenie prírodného prostredia odpadmi a toxickými látkami.

Homo sapiens alebo človek rozumný. Je toto pomenovanie platné aj v posledných storočiach? Aj dôsledkom nášho správania sa k životnému prostrediu došlo k vymretiu viacerých druhov fauny a flóry.

Vymieranie je normálny proces evolúcie a rozvoja sveta. Veľa dru-

hovor vymrelo dávno predtým, než sa objavil človek, pretože neboli schopné prispôsobiť sa novému prostrediu, klíme či dravcom. Skrátka sa neadaptovali do meniacej sa prírody, alebo ich vyzabíjala živelná katastrofa, ako dinosaury.

Ako rozvoj našej civilizácie napredoval, stávali sa príčinami i vážne zásahy človeka do ekosystémov. Nevhodnými zásahmi do lesov, nadmernou ťažbou dreva a znečisťovaním lesa sú ohrozené lesné druhy. Pri zmenšení lesnej plochy nemajú niektoré živočíchy šancu získať potrebné množstvo potravy a ich stav sa drasticky znižuje

Nielenže životný štýl dnešného človeka je zameraný na získavanie kapitálu a moci, ale stávame sa týmto aj bezohľadní. Bezohľadní voči životu, voči prírode a dokonca aj voči sebe. Akoby nám nezáležalo na tom, že existujeme, že sme. Ignorujeme výstrahy, ktoré dostávame, pohrdame upozorneniami a stavíme sa ľahostajne voči následkom. Výskum možnosti osídlenia iných planét dokazuje našu vyspelosť, ale nie je aj dôkazom blížiaceho sa zániku zeme? Čo ak je naša planéta v takom stave, že jej niet pomoci, a ak áno, tak treba začať hneď. Hovoríme o trvalo udržateľnom rozvoji vo všetkých smeroch, ale zabúdame na trvalo udržateľný rozvoj seba samého.

Trvalo udržateľný rozvoj je taký rozvoj, ktorý umožňuje uspokojenie potreby súčasných generá-

cií bez ohrozenia možnosti budúcich generácií zabezpečiť ich vlastné potreby.

Je to proces, v ktorom využívanie zdrojov, smerovanie investícií, orientácia technologického rozvoja sú všetky vo vzájomnej harmónii a potrebujú naplňovať ľudské potreby a nároky.

Každý z nás by sa mal zamyslieť nad tým, akou mierou prispieva k ochrane životného prostredia a akou mierou mu škodí. Mnoho ľudí má viac času a radi ho trávia v prírode a keď odídu, zostáva po mnohých smetisko. Príroda nemá upratovačku, o jej čistotu sa musíme postarať my ľudia. Každé narušenie ekosystému spôsobuje škody, ktoré sú nezvratné. Človek si neuvedomuje, že narušením rovnováhy v prírode ohrozuje sám seba. Stačilo by len toľko, aby každý človek na Zemi sa začal správať k životnému prostrediu tak, ako sa správa k svojmu domácomu prostrediu a hneď by bolo naše životné prostredie o niečo krajšie a lepšie.

Bc. Milan Ďuriš

Vážení spoluobčania, chcem Vás touto cestou požiadať o vyplnenie priloženého dotazníka a jeho vloženie do pripravených schránok na zberných miestach do 10.12.2008. Zberné miesta: obchod KUBO /Kuchárovčová/, obchod JEDNOTA, POŠTA.

Za porozumenie ďakujem.

Spoločenská rubrika

8-12/2008

NARODILI SA

Iman Samimi Mofakham, Sofia Tehláríková

UZAVRELI MANŽELSTVO

Miroslav Harmady – Mgr. Katarína Gajdošechová

Dominik Perecár – MUDr. Lucia Snopková

Ing. Marián Vach – Ing. Katarína Krchnavá

BLAHOŽELÁME

50 rokov - Ján Klinčúch, Viera Pavlíková,
RNDr. Ingrid Ševčíková

60 rokov - Tibor Valovič, Dušan Šicko, Božena Bolechová, Peter Mordin, Anna Hladká,
Helena Krchnavá

70 rokov - Emília Kulichová, Ján Pavlech

80 rokov - Emília Krchnavá, Štefan Roško, Ján Hladký, Ondrej Beláni, Jozefína Važanová

ROZLÚČILI SME SA

Pavel Krchnavý, Zuzana Masárová, Štefan Krchnavý, Alžbeta Dovinová, Ján Važan, Ľuboš Krchnavý

BLAHOŽELANIE

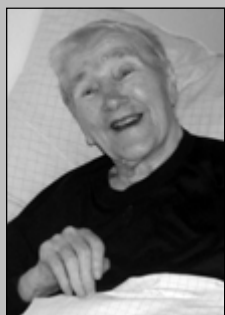
Do „klubu šesťdesiatnikov“ nedávno pribudol nový člen: jeden z najznámejších včelárov, predseda ZO Slovenského zväzu včelárov v Novom Meste nad Váhom a náš spoluobčan

Tibor VALOVIČ.

Do ďalších rokov mu želáme pevné zdravie, veľa síl a vytrvalosti v práci s jeho najväčšou

záľubou, so včelami, ako aj veľa lásky, rodinnej pohody a vôbec šťastia vo všetkom, čo podnikne! Pracovníci Obecného úradu v Kálnici, priatelia včelári a chovatelia, redakcia KO.

BLAHOŽELANIE

Dňa 15. novembra 2008 oslávila v kruhu svojej najbližšej rodiny 88. narodeniny pani **Katarína HRNČIARIKOVÁ.**

Napriek tomu, že dnes žije v starostlivej opatere svojej dcéry Márie Ivanovej v Beckove, jej myšlienky sa nevzďaľujú z rodnej Kálnice, spomienky a syn s rodinou jej nedajú zabudnúť na domov. Hoci pripútaná na lôžko – len telom, ale myseľ je slobodná, často sa vracia domov, túži pracovať, starať sa o svoj dom, nebyť závislá. Ale osud si človek nevyberie. Útechou je jej láska najbližších, slová modlitby a obľúbené televízne náboženské vysielanie.

„Babke Katke“ veľa zdravia, šťastia, rodinnej pohody a splnenie priání želajú jej najbližší - dcéra Mária Ivanová s rodinou a syn Ján Hrnčiarik s rodinou.

Internet a káblová televízia v Kálnici

V obci Kálnica bola v mesiaci septembri 2008 dobudovaná optická sieť spoločnosti TFM s.r.o. a Onet s.r.o., cca 5,5 km optického kábla, 64 optických liniek.

Po optických vláknach je prenášaný signál káblovej televízie a dátový signál internetovej siete.

Všetci zákazníci káblovej televízie v obci Kálnica boli pripojení na novú linku, takže kvalita signálu na TV prijímačoch zákazníkov dosahuje lepšie parametre. TV signál už nie je dopravovaný do Kálnice pomocou mikrovlnného systému z Nového Mesta nad Váhom, ale je priamo zo 7satelitov. Tým boli eliminované nepríjemné výpadky počas dažďa. Jediný program prenášaný pôvodným systémom je v súčasnosti vysielaných 25 TV programov v káblovom balíku Štandard a cena pre domácnosť je 280 Sk s DPH / 9,29 eur mesačne.

Do 31. decembra 2008 prebieha akcia pre pripojenie domácností na káblovú TV a to za cenu 1Sk Sk/0,03• s DPH. Od 1. januára 2009 bude poplatok za pripojenie 1000 Sk/33,19 Eur s DPH.

Internetová sieť v obci Kálnica je napojená na celoslovenskú chrbtovú sieť, v sú-

časnosti rýchlosťou 20Mb/s. K zákazníkom je distribuovaná internetová konektivita tiež optickými káblami rýchlosťou 100Mb/s. Pripojenie do domu z ulice sa realizuje väčšinou mikrovlnným spojmom, takže zákazník pre svoje pripojenie potrebuje mikrovlnnú anténu, ktorú mu my dodáme za cenu 2400 Sk a zostáva majetkom zákazníka. Všetky ostatné inštalačné práce dostane zákazník za 1 Sk v cene pripojovacieho poplatku. Tiež má možnosť, ktorú využilo doteraz niekoľko pripojených domácností, a to pripojiť v dome bezdrôtový router, aby mal možnosť použiť napr. notebook na ktoromkoľvek mieste v dome a jeho blízkom okolí bez kábla.

Cena internetu: Pripojenie - 1Sk/0,03 Eur a akcia do 31. decembra 2008; po 1.1.2009 - 1000 Sk/33,19 Eur.

Rýchlosť - 512 kbs/256 kbs - 299 Sk/9,92 mesačne alebo niektorý z vyšších programov. <http://www.onet.sk/cennik.html>

Pripojenie nie je obmedzené časom ani dátami. Zrealizovať pripojenie domu trvá 1-2 týždne od podpísania zmluvy alebo obmedzenia emailom na onet@onet.sk, alebo smskou na tel.číslo 0905 625 939 - onet servis. **Zdeno Olaš**

Infarkt myokardu (srdcový infarkt)

Infarkt je stav, kedy sa upchá krvnou zrazeninou niektorá z koronárnych tepien, ktoré zásobujú srdcový sval krvou a kyslíkom. Upchatie väčšinou nastáva na tepnách, ktoré boli už predtým poškodené aterosklerotickým procesom.

Je to vážny stav, pretože 30-50 % pacientov zomiera do 30 dní.

U pacientov sa infarkt prejavuje bolesťou na hrudi, niekedy tlakom, pálením, zvieraním hrude, bolesťami môžu vyžarovať do krku, ramena, do sánky, postihnutý pri tom pociťuje veľkú úzkosť a strach. Bolesť býva

niekedy až tak intenzívna, že pacienta imobilizuje. Záchvat môže trvať dlhé minúty, hodiny, niekedy aj dni. Ak sa objavia takéto príznaky, treba ihneď vyhľadať lekársku pomoc alebo volať sanitku RZP.

Riziko infarktu zvyšuje mužské pohlavie, vek nad 50 rokov (i keď nie je výnimka i vek nižší), obezita, vysoká hladina cholesterolu v krvi, fajčenie, vysoký krvný tlak.

Prvá pomoc pri infarkte: neštrácať čas, privolať lekársku pomoc – to ostatné spočíva v odbornej liečbe v nemocničnom zariadení. **MUDr. Lenka Benáková**

Lieskované

„Hudba je zbraňou ušľachtilého ducha“. Albert Schweitzer

100-ročnica dychovej hudby v Moravskom Lieskovom – veľký sviatok

V obnovenom prírodnom amfiteátri v Moravskom Lieskovom sa dňa 7.9.2008 zišli priaznivci dychovej hudby. Za krásneho počasia so svojim programom vystúpili dychové hudby – Lieskované, Bučkovanka, Bošáčkanka. V prestávkach vystúpil i folklórny súbor Kasanka. Vystúpenie umocňovalo jubilejné 100. výročie založenia dychovej hudby v Moravskom Lieskovom.

Na tomto slávnostnom podujatí bolo vidieť i veľa Kálničanov – veď i v Kálnici mala dychová hudba nielen tradíciu, ale po ukončení jej činnosti, muzikanti a speváci z Kálnice sa veľmi úspešne uchytili v iných muzikách.

Aj teraz v DH Lieskované úspešne vystupujú ako speváčky Sylvia Pašková (Adamovicová) a Erika Pupáková (Bolechová) z Kálnice. Navyiac, Erika sa úspešne zapísala nielen medzi interpretov, ale i medzi skladateľov piesní so svojou skladbou – valčíkom „Nebráňte nám“.

V rámci programu odznelo viacej skladieb, ktorých spoluautorom je náš Palko Pavlech a Peter Lacko. Skladieb, ktoré neodmysliteľne patria do repertoáru popredných dychovej hudbe.

Častý potlesk vďačných divákov svedčil o tom, že dychová hudba i napriek tlaku elektronických médií má a bude mať ešte svojich vďačných obdivovateľov.

Pri tejto príležitosti bola vydaná knižka: „Dychová hudba v Moravskom Lieskovom a okolí“ od p. Milana Žakovicu.

Ing. Miroslav Borcovan
starosta obce

Hudba a text: Erika Pupáková
Arr.: Marián Vlado

Nebráňte nám
Povedzte mamička čože mi je,
pre koho srdiečko moje bije.
/: Šuhajka mám, chodil by k nám,
ale on chudobný je./.

Pri mesiačku sme sa stretávali,
tajne naše listy posielali.
/: Ťažko sa tá láska skryť dá,
keď nám ju zakázali./.

medzihra

Na mňa sa mamička nehnevajte,
a našej láske nezabraňujte.
/: Rada ho mám, srdce mo dám,
už nám len požehnajte./

Med nielen na Vianoce, ale po celý rok

Treba si uvedomiť, že najčistejšie produkty sú od včiel. Jedným z nich je aj med.

Pri konzumácii medu treba mať zásadu: Každé požitie včelích produktov na liečebné účely je potrebné konzultovať s ošetrovateľným lekárom.

Vede sa doteraz podarilo odhalíť v mede viac ako 320 zlúčenín, a to ešte nie je koniec. Naďalej sa skúšajú a hľadajú ďalšie zložky. Med môže byť jednozložkový alebo viaczložkový. Pokiaľ sa v našom regióne nesiala repka, tak sa darilo včelárom

ochorenia. Snáď v každej domácnosti by mal byť po ruke med lipový a pri problémoch žalúdočných si ho treba potrebné množstvo rozpustiť a skonzumovať. Lipový med je dobrý aj ako liečivo u ľudí, ktorí sú po operácii žalúdka.

Repkový med zase brzdí rakovinu v zažívacom trakte, vrátane prostaty.

Menej známe sú medy v kombinácii napr. s vlašskými či lieskovými orechami. Je to vyhľadávaná (žiaľ, nie u nás) lahôdka a je uznávaná ako energetická a vitamínová „bomba“, ktorú užívajú najmä športovci a horolezci. Jedna lyžička medu má rovnakú výživovú hodnotu ako dve slepačie vajcia, a pritom je med ďaleko ľahšie stráviteľný a nezafažuje žalúdok, a keď sa k tomu pridá vitamínová hodnota, tak niet o čom rozmýšľať!

Med obsahuje okrem iného aj acetylcholin, ktorý rozširuje drobné cievy, a tým znižuje a upravuje krvný tlak. Deti ale aj dospelí, ktorí majú problém s krvotvorbou a darovia krvi pri pravidelnom užívaní medu za veľkú lyžicu denne sú zdravší vďaka tomu, že med obsahuje aj železo.

Záverom treba povedať, že čo je pre kojencu mlieko, to je pre skôr narodeného človeka v potravinovom reťazci med, ktorý pôsobí upokojujúco, prináša vylepšenie črevnej pasáže, predchádza zhoršeniu aterosklerózy, vylepšuje činnosť svalov a podporuje činnosť pečene.

Takže, zamyslime sa a veľa utuženého zdravia želá

Tibor Valovič

vytočiť jednozložkový čistý agát. V tieto roky sa u nás vytáča med z viacerých kultúr, a preto máme med zmiešaný.

V niektorých rokoch sa v našom regióne vyskytujú aj medy medovinové. Najčastejšie je to medovica dubová (je bledá), lipová a z ihličnatých stromov. No sú aj iné medovice, napr. topoľová.

Zásadne by sme mali konzumovať viac medu, čím si utužíme svoje zdravie. Najviac vitamínov je v jarom kvetnom mede, nakoľko jeho skladba je zo širokého spektra kvetenstva. Druhy medov je dobré strieďať pokiaľ medom neliečime určitý druh

Recepty našich mám

Vážené čitateľky, vážení čitatelia KO.

Dnešná uponáhľaná doba prináša množstvo informácií prostredníctvom širokej ponuky denníkov, týždenníkov i občasníkov a temer v každom z nich je rubrika na tému varenie, pečenie. Preto ma napadla myšlienka: „Prečo by takúto rubriku nemohli mať aj KO?“ Uvariť dnes – pri širokej ponuke však ovakého mäsa, zeleniny, rýb či ovocia, dobrý obed, myslím si pri troške zručnosti a fantázie, nemôže byť problém. Skutočnými „umelkyňami-kuchárkami“ boli naše mamy a staré mamy, ktoré vedeli z fazule, zemiakov a kyslej kapusty vykúziť fantastické pochúťky. A preto ma napadla druhá myšlienka: „Prečo si nepripomenúť tradičné kálnické recepty a nepriblížiť ich našim mladším gazdinkám?“ Blíži sa čas Vianoc, preto na úvod také vianočné...

Babka „Jančech“ piekli vynikajúce kysnuté koláče. Keďže do cesta dávali len vaječné žĺtky, bielka zúžitkovali takto:

Kokosové pusinky (Zuzana Jančová)

5 bielkov šľaháme nad parou s 25 dkg práškového cukru do tuha, pridáme 25 dkg kokosovej múčky a zľahka premiešame.

Lyžicou kladieme na vymastený plech (dnes možno použiť papier na pečenie) malé kôpky, navrch dáme polovičku lieskového orieška a pečieme v mierne teplej rúre.

Druhý recept je od pani Margity Záhumenskej, č. d. 303 (Zápotočie) na vynikajúce

Zázvorníky

Suroviny: 40 dkg hladkej múky špeciál, 40 dkg polohrubej múky, 1 bal. prášku do pečiva, 1 balíček mletého zázvoru, 1 kávová lyžička sódy bicarbóny, 10 dkg margarínu, 5 vajec.

Postup: zo všetkých surovín spracujeme cesto, rozgúľame na hrúbku 1 cm, vykrojíme formičkou zázvorníky, uložíme na vymastený plech a necháme na chladnejšom mieste do rána odpočívať.

Potom pečieme v horúcej rúre asi 15-20 minút.

Ak sa rozhodnete, že recepty vyskúšate, budem rada. Ak sa vám aj vydaria, budem ešte radšej a ak mi niekto pošle starý kálnický recept - to ma poteší najviac.

Krásne a pokojné Vianoce a veľa zdraru pri pečení vám praje Ingrid Ševčíková

DOBROVOĽNÝ HASIČSKÝ ZBOR MÁ 80 ROKOV

Pri príležitosti 80. výročia založenia Dobrovoľného hasičského zboru v Kálnici sa dňa 23. augusta 2008 uskutočnila na futbalovom ihrisku TJ Zavažan súťaž medzi družstvami z nášho mikroregiónu Beckov-Tematín.

Na tomto stretnutí sa po prvý raz prezentovalo aj naše nové ženské družstvo, ktoré sa umiestnilo na krásnom 2. mieste. Ženské družstvo bolo riadne pokrstené, tak dúfame že dlho vydrží.

Celá akcia sa odohrávala vo výbornej atmosfére s vysokou návštevnosťou. Na pohostenie bol navarený kvalitný guláš, o ktorý sa postaral pán Marián Pavelka, a zato mu vyjadrujeme veľkú vďaka.

Pri tejto príležitosti odovzdal starosta obce Ing. Miroslav Borcovan Dobrovoľnému hasičskému zboru Kálnica novú vlajku. A taktiež odovzdal plakety zakladateľom nášho zboru. Každému, kto sa podieľal na organizácii súťaže, ďakujeme.

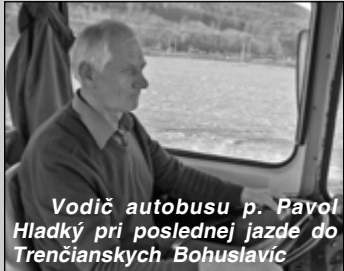

Aktivity zboru sa týmto však neskončili. Zúčastnili sme sa na viacerých súťažiach na Hrubej Strane, kde sa stretlo spolu 26 družstiev. Naše družstvo sa umiestnilo na 6. mieste. Gratulujeme. **Výbor DHZ, foto: M. Markech 3x a J. Valovič 1x**

Najväčšia zmena za posledné roky

Najväčšiu zmenu v živote našej TJ Zavažan za posledné roky sme boli nútení vykonať v súvislosti s našim telovýchovným autobusom. Je to zmena, na ktorú si budeme musieť zvyknúť a vyrovnáť sa s tým, že na futbalové zápasy budeme cestovať objednávaním cez dopravné spoločnosti a možno i súkromnými osobnými autami.

K odpredaju autobusu nás donútilo viac skutočností. Autobus Škoda ŠD 11 s rokom výroby 1977 patrí už do kategórie „veteránov“ a jeho stále udržiavanie v prijateľnom prevádzkyschopnom stave bolo čoraz finančne náročnejšie. Ročná poistka autobusu bola príliš vysoká, čo nás nútilo autobus na zimné mesiace odhlasovať, čo bolo časovo každoročne veľmi náročné vybavovať. STK pre staršie autobusy už od tohto roku sa zmenila z 1 ročného cyklu na polročný a napokon pre budúci rok by sme mali problémy zaistiť i vodiča autobusu.

Vodič autobusu p. Pavol Hladký pri poslednej jazde do Trenčianskych Bohuslavíc

Súčasný vodič pán Pavol Hladký dovŕšil 20 rokov „šoférovania“ telovýchovného autobusu a z tejto na čas náročnej a zodpovednej činnosti sa cíti už unavený. Je predovšetkým jeho zásluha, že autobus nám až do tohto obdobia dobre slúžil, pričom za toto obdobie sme najazdili

viac ako 70 tis. km bez nehody, za čo pánovi Pavlovi Hladkému patrí srdečné poďakovanie všetkých futbalistov, fanúšikov a funkcionárov TJ. Pri tejto príležitosti vyslovujem poďakovanie i ďalším ochotným brigádnikom, ktorí svojou odbornou pomocou pomáhali autobus udržiavať vo veľmi dobrom stave až do jeho odpredaja. Okrem iných, boli to predovšetkým Peter Mordin a Peter Važan, ktorí v posledných rokoch v prípade potreby zaskočili i za volantom autobusu.

Nový majiteľ autobusu z ČR po príchode do Plzne nám poslal SM-sku v znení:

„Dojeli sme v poriadku, autobus šlapal jak hodinky, ešte jednou Vám mockrát ďakujem.“

Sme radi, že nový majiteľ hodlá autobus zgenerálkovať a ďalej ho používať a tešiť sa mu vo Veterán klube a nemuseli sme ho odovzdať do šrotu.

Príjem z predaja použijeme na kúpu novej kosačky na ihrisko s tým, že chýbajúce peniaze uhradíme na splátky.

Dušan Filip

Foto funkcionárov TJ po poslednej jazde „naším autobusom“

Kálnické ozveny - noviny obyvateľov obce Kálnica. Vydáva Obecný úrad Kálnica, tel. (032) 7798832, šéfredaktorka: Mgr. Dana Badžgoňová. Príspevky posielajte na e-mail: redakcia-ko@ismo.sk Vychádza vo vydavateľstve DELTA, Jiří Foldyna, Trenčianska Teplá, tel.: 0905/259315, e-mail: delta@naex.sk. Registrácia: OÚ Trenčín, č. 07-456/93 RK. Uzávierka do ďalšieho čísla je 16. marca 2009. © DELTA

Činnosť TJ Zavažan Kálnica v II. polroku 2008

V návaznosti na úspešnú činnosť TJ Zavažan počas prvej časti roku 2008, ktorú som zhodnotil v prechádzajúcom čísle KO, môžem konštatovať, že sa veľa nezmenilo a naši športovci si pomerne úspešne počínali i v druhej časti tohto roku.

Najväčšie zmeny nastali v kategórii mužov hrajúcich v Majstrovstve oblasti FZ Trenčín, keď úspešného dlhoročného trénera Mariana Ivanu, vymenil novozačínajúci tréner Jozef Vojtech. Taktiež z kádra mužstva odišlo, resp. ukončilo aktívnu činnosť niekoľko skúsených futbalistov, čo malo nepriaznivý vplyv na úvodné zápasy jesene. Mladí hráči postupne nadobúdali skúsenosti a rutinu v niektorých zápasoch podporenú i hrajúcim trénerom Jozefom Vojtechom, čo napokon prinieslo i vytúžené víťazstvá. Po jesennej časti muži zimujú na pomerne peknom 8. mieste, keď najviac mrzia prehry na domacom ihrisku s mužstvami z dolnej časti tabuľky. Z 15 zápasov v 6-tich zvíťazili, v 2 remizovali a v 7-mich prehrali so ziskom 19 bodov a skóre 20:25.

V súťaži fair-play sa naše mužstvo umiestnilo po jesennej časti na pomerne peknom 5. mieste i napriek tomu, že sme obdržali niekoľko žltých, ale i červených kariet. Sprisnené kritéria okolo zabezpečenia odchodov delegovaných osôb z hracej plochy, zastihli i nás s tým, že musíme do jari rozšíriť oddelený chránený prechod pre hráčov a rozhodcov do kabin.

V mužstve dorastu, ktoré po minulo-ročnej sezóne zostúpilo do II. triedy JUH, nastala taktiež zmena na poste trénera, keď Mariana Ivanu vystriedal Miloš Šagát. Z kategórie žiakov prešlo do dorastu niekoľko veľmi dobrých futbalistov, čo malo priaznivý vplyv na výkony mužstva. Už len tým, že ich nastupovalo na každý zápas dostatočný počet, bolo oproti predchádzajúce-mu roku veľkou zmenou k lepšiemu, a keď sa k tomu pridala snaha a ochota trénovať, to sa okamžite prejavilo i na stabilných výkonoch a dosahovaných priaznivých výsledkoch. V súčasnosti je v doraste vytvorený dobrý hráčsky kolektív, kde je predpoklad dosahovať v jarnej časti súťaže ešte lepších výsledkov. Po jesennej časti je mužstvo na 2. mieste, keď z 12 zápasov 10-krát zvíťazili a 2-krát prehrali. Dosiahli 30 bodov so skóre 64:11.

Mužstvo žiakov v II. triede skupiny „C“ podobne ako v minulom roku pod vedením trénera Jozefa Šlosára, dosahuje veľmi dobré výsledky. Po jesennej časti súťaže je na 1. mieste.

Z 8 zápasov v 7 zvíťazili a len v jed-

nom prehrali, keď získali 21 bodov a skóre 50:11.

S potešením môžem konštatovať, že sa podarilo obnoviť pravidelnú činnosť turistického oddielu, ktorý si samostatne organizuje turistické akcie za pomerne dobrej účasti členov.

Stolnotenový oddiel taktiež organizuje svoju činnosť hlavne s mladými členmi a v súčasnosti pripravuje zimný stolnotenový turnaj pre všetky vekové kategórie.

Informovanosť našich občanov, ale i širokej okolitej verejnosti o našej činnosti je zabezpečená prostredníctvom týždenníkov Trenčianske noviny a Kopaničiar expres, do ktorých pravidelne prispievame informáciami hlavne z futbalových zápasov, ale i z iných športových podujatí.

Pre mladšiu generáciu, ale i pre starších, ktorí majú prístup na internet, je informovanosť na veľmi dobrej úrovni na našej obecnej stránke www.kalnica.sk, kde už v deň zápasu, alebo v nasledujúci deň, sú zverejňované články s komentárom k futbalovému zápasu, ale i iným športovým akciám. Často sú dopĺňané i aktuálnou fotodokumentáciou, ktorú nám v dobrom zvidí viac klubov i z väčších obcí. V mene všetkých členov TJ Zavažan Kálnica tvorcom a administrátorom obecnej www-stranky, členom našej TJ Zavažan – Miroslavovi Bušovi a Martinovi Markechovi - ďakujem za veľmi kvalitnú a širokú informovanosť o našej športovej činnosti. Zároveň im blahoželám k štvrtému miestu v súťaži o „Zlatý erb 2008“ internetových stránok obcí v rámci celého Slovenska.

Príjemnú pohodu a informovanosť divákov počas futbalových zápasov už dlhé roky zabezpečuje náš člen, bývalý futbalista, v súčasnosti hlásateľa Miroslav Jacola, ktorý i keď býva v Novom Meste n.V. si nájde čas, aby bol prítomný na každom domacom futbalovom zápase. Svojim vysoko fundovaným predstavovaním jednotlivých mužstiev, ako i vhodne uvádzanými znelkami s klubovou hymnou, dotvára priaznivú atmosféru okolo futbalových zápasov, za čo od hostujúcich funkcionárov, ale i divákov, boli viackrát vyslovené pochvalné slová na adresu nášho klubu, ale hlavne na p. Jacolu, ktorému patrí za jeho veľmi dobrú, dlhoročnú hlásateľskú činnosť naše úprimné poďakovanie.

Do budúceho roku, v ktorom nás čaká niekoľko zmien (Euro, bez vlastného autobusu) prajem všetkým členom TJ Zavažan, pevné zdravie, šťastie, rodinnú pohodu a veľa športových úspechov.

Dušan Filip

2 % z daní možno poukázať za rok 2008 i pre TJ Zavažan Kálnica

Touto cestou ďakujem všetkým darcom, ktorí poukázali svoje dve percentá z odvedených daní za rok 2007 pre našu TJ Zavažan v roku 2008.

Zároveň žiadam všetkých pracovne aktívnych členov, ale i rodičov našich žiakov a dorastencov, aby vo väčšej miere ako v predchádzajúcich rokoch sa aktívne zapojili do tejto darcovskej povinnosti, ktorá ich nič nestojí, len si vyžiadať od zamestnávateľa potrebné potvrdenie, a tým usmerniť tok 2 % odvedených daní pre našu TJ Zavažan. Bez tejto darcovskej podpory i keď činnosť našej TJ je značne dotovaná z obecného rozpočtu, je v budúcnosti ťažko možná.

Začiatkom budúceho roku sledujte pokyny na darovanie vo vývesnej skrínke TJ Zavažan.

Dušan Filip